

Поредак из Дела апостолских 15

**Живети данас изворну првовековну
хришћанско-јеврејску веру**

V2.0

Аутор: Норман Б. Вилис,
Апостол, Назарећански Израел

Ауторска права © 6019 Nazarene Israel (2019)

Добра употреба дозвољена.

Верзија два (v2) 6019 (2019 CE)

Превод: Бошко и Ксениа Мاستиловић

Штампање на захтев прилагођеним издавањем књига

За предлоге или коментаре пишите на

емаил: servants@nazareneisrael.org

Да бисте подржали рад, посетите нас на

интернету, на www.nazareneisrael.org

Књига пророка Исаије (Yeshayah) 9:7
 Величини Његове власти и миру неће бити краја, на
 Давидовом престолу и у Његовом царству, да се утврди
 и утемељи на суду и праведности, од сада па до века.
 Ревност Јахве над војскама то ће учинити.

Књига пророка Данила (Daniel) 7:27
 А царство и власт и величанство царстава под читавим
 небесима, даће се народу, свецима Свевишњега. Његово
 царство је вечно царство, и све власти ће служити и бити
 послушне Њему.”

Дела апостолска (Ma’asei) 15
 19 Стога је моја пресуда да не стварамо неприлике
 онима, који су међу не-Јеврејима окренути ка Елохиму:
 20 него им треба написати да се уздржавају од онога
 што је онечишћено идолима, од блуда, од удављенога и
 од крви.“
 21 Јер Мојсије кроз многе генерације, има у сваком
 граду оне који га проповедају, који га читају сваког
 Шабата у синагогама.”

Таблица садржаја	
Предговор	5
Јешуина хиљадугодишња владавина и ти	9
Држање Елохимове Торе (а не наше)	21
Јешуин критеријум за свештенике	31
Од ученика до глобалног свештенства	43
Јешуин исцељујући ход	63
Глобални мелхиседекијански поредак	75
Старешине и слуге заједнице	85
Мушкарци, мужеви и браћа	99
Жене, супруге и сестре	111
Учите децу правом путу	127
Решавање спорова: Јеванђеље по Матеју 18	133
Ефраимов напредак	143
Вођство кроз службу	155
Окупљања у Последњим временима	167

Предговор

Читаоци ме понекад питају коју верзију Писма користим. Обично цитирам Нову верзију краља Џејмса (НВКЦ), јер је она широко поуздана и једноставна за читање. Међутим, имена и изразе исправљам у хебрејске форме, из разлога које објашњавам на другим местима. Када то служи да разјасни суштину или да да додатне информације о стиху из Писма, своје речи стављам у [заграда].

Ако није другачије напоменуто, сва цитирања хебрејског и арамејског језика из Танаха (Стари завет) потичу из хебрејског масоретског текста (МТ). Ако није другачије наведено, сви цитати на арамејском језику за Обновљени савез (Нови завет) потичу из Источне Пешите. За грчки језик ћу, обично, цитирати BibleWorks Greek Text (БГТ). Ако цитирам било шта друго, покушаћу да вас обавестим.

Из историјских разлога који су превише сложени да би се објаснили овде, протестантски свет је веровао да су апостоли први написали своје посланице на грчком. Ово није тачно. Као што на другом месту објашњавамо, црквени оци кажу да су посланице првобитно написане на семитским језицима хебрејском или арамејском језику и да су потом преведене на грчки језик. (Даље многи верују да је арамејска Пешита измењена да би се прилагодила грчком.) Међутим, једном када

препознамо семитску природу текста, тада можемо разумети намеру јеврејских аутора.

Сви свети текстови које данас имамо измењени су током времена (укључујући такозвани „оригинални“ хебрејски масоретски текст). Важно је то знати јер понекад анти-мисионари указују на одступања између хебрејског масоретског текста и текстова Обновљеног савеза, а затим сугеришу да је Обновљени савез погрешан јер се не слаже са масоретским текстом. Не упуштајући се овде у превише детаља, хебрејски масоретски текст датира тек између 900-1100 године н.е. и резултат је ортодоксног јеврејског покушаја да "поправи" (или стандардизује) текстове у складу са ортодоксним јеврејским традицијама (од којих је једна и одбацивање Јешуе као божанства [Исуса]). То није разлог за очај. Ми једноставно морамо схватити да су наша ортодоксна браћа током векова направила неке мале промене и измене у Тексту, а затим схватили да је Јахве веран да нам да оно што нам треба, кад нам затреба - и да пажљивим изучавањем можемо да закључимо шта се променило и зашто.

Одлучио сам да користим хебрејска имена и изразе из разлога које објашњавам на другим местима. Мој главни фокус у овој књизи је да се врати разумевање изворног облика и структуре, како је заповеђено у Обновљеном Савезу.

Ако имате питања или љубазне предлоге, молим вас
пишите на емаил: servents@nazareneisrael.org.

Шалом (Мир) у Јешуи.
Норман Б. Вилис
У Ефраимовој дијаспори,
6018 (2018 ЦЕ).

Јешуина хиљадугодишња владавина и ти

Постоји прича за старију децу о малој црвеној кокошки која је пронашла мало пшенице. Одлучила је да је посади, како би могла да убере довољно за печење хлеба. Прво је замолила остале животиње да јој помогну у сетви пшенице, а затим да помогну и у жетви, уситњавајући зрно, мељући га у брашно и на крају да испеку хлеб, али у свакој фази остале животиње су одбијале да помогну у раду. Када је дошло време да се једе хлеб, остале животиње су биле врло нестрпљиве. Међутим, мудра кокошка је рекла, да будући да јој остале животиње нису помогле у раду, да ће она и њени пилићи сами појести сав хлеб.

Постоји паралела са овом причом са Јешуиним Поређењем о минама (кесе са новцем). У поређењу, један племић (Јешуа) даје мину (спасење) сваком од својих десет слуга (који вероватно представљају десет племена северне куће Израела, или Ефраима). Двоје слугу користи своје мине како би стекли још више мина (више спашених душа) за свог господара и због тога им је додељена велика награда. Међутим, трећи слуга положи своју мину у марамицу, и не користи је за свог господара, и због тога му је одузета мина (спасење).

Јеванђеље по Луки (Лука) 19:12-27

12 Зато је рекао: „Један племић отпутовао је у далеку земљу да преузме царску власт и да се

затим врати.

13 Позвао је десет својих слугу, дао им је десет мина (кеса са новцем) и рекао: ‘Послујте док не дођем.’

14 Али његови сународници су га мрзели и послали су за њим изасланике с поруком: ‘Не желимо да он царује над нама.’

15 Кад се он вратио, након што је преузео царску власт, заповедио је да му позову оне слуге којима је дао сребрни новац, да би утврдио шта су зарадили.

16 Тада је пришао први и рекао: ‘Господару, твоја мина (кеса новца) је донела десет мина (кеса).’

17 А он му је рекао: ‘Одлично, добри слуго! Зато што си био веран у најмањем, владај над десет градова.’

18 Затим је дошао други и рекао: ‘Твоја мина (кеса новца), господару, донела је пет мина (кеса).’

19 И овоме је рекао: ‘Ти буди над пет градова.’

20 А трећи је дошао и рекао: ‘Господару, ево твоје мине (кесе са новцима)! Чувао сам је у марамици.

21 Бојао сам те се јер си строг човек, узимаш што ниси уложио и жањеш што ниси посејао.’

22 А он му је рекао: ‘Судићу ти по твојим речима, зли слуго. Знао си да сам строг човек, да узимам што нисам уложио и жањем што нисам посејао?’

23 Зашто онда ниси мој сребрни новац ставио у банку? Тада бих га по доласку подигао с каматом.'

24 Онима који су тамо стајали рекао је: 'Узмите од њега ту мину (кесу са новцем) и дајте је ономе ко има десет мина (кеса).'

25 А они рекоше: Господару, он већ има десет мина (кеса)! Али он одговори:

26 'Кажем вам, свакоме ко има, даће се још, а ономе ко нема, узеће се и оно што има.

27 А оне моје непријатеље који нису хтели да ја царујем над њима доведите овамо и погубите их преда мном.'"

Племић у поређењу није дао својим слугама мину да троше на себе. Уместо тога, дао им је мину да је користе за њега, и очекивао је да ће је они користити на начин који би он одобрио. Ако они нису потрошили новац за њега, тада им се мина одузела - и ово је тачно онако како нам Јешуа даје дар Свог Духа. Док нам Јешуа даје Свој Дух слободно, очекује да га користимо ради изградње Његовог царства према Његовим упутствима. Једног дана ћемо сви бити на процени, колико смо Му били послушни у овоме.

Откривење (Hitgalut) 20:11-13

11 Видео сам и велики бели престо и Онога који седи на њему. Пред Њим су побегли земља и небо, и за њих се више није нашло места.

12 И видео сам мртве, велике и мале, како стоје пред Елохимом, и свици су се отворили. И отворила се друга књига, која је Књига Живота. И мртвима је било суђено према њиховим делима на темељу онога што је написано у свицима.

13 И море је предало мртваце који су били у њему, и Смрт и Хад предали су мртваце који су били у њима. И свакоме је било суђено према његовим делима.

Међутим, иако је Писмо јасно по питању тога да ће нам бити суђено према нашим делима, неки верници се понашају као да ће нам бити суђено у складу са нашим нивоом знања. Иако изгледају жељни да науче све што могу, они не желе да се организују или да подрже руководство, како би руководство тада могло да уради и безброј ствари које су потребне да се изгради Јешуино царство онако како Он то каже. Ако смо вољни да прихватимо чињенично стање, ово је слично постављању нечије мине у марамицу да се не изгради Јешуино царство (или да не се изврши Његова воља).

Разлог због којег нам Јешуа даје свој Дух је тај што жели да учинимо велики посао за Њега. Видели смо у Назарећанском Израелу да је изгубљених десет племена северног дома Израела (Ефраим) разбацано на сва четири краја света и да ће бити враћени у савез предвођени Јешуиним Духом. Међутим, посао није само да их врати, већ да их искористи за стварање дословног

царства за Онога који ће владати и царевати над земљом, након што почне миленијум.

Док су изгубљени Израелци (Ефремити) били расути у сваки народ, у духовном смислу племена су била заробљена од стране Малог рога (тј. папства). Папство је Јахвине свеце духовно заробило на време, времена и пола времена (које показујемо у Назарећанском Израелу да су 1.260 година). Кад се ових 1.260 година навршило, свеци су се одвојили од Рима у виду протестантске реформације.

Књига пророка Данила (Daniel) 7:25-27

„25 Он ће говорити велике речи против Свевишњег, и прогониће свеце Свевишњег. Имаће намеру да промени време (празновања) и Закон, и свеци ће му бити предати у руке за једно време, времена и пола времена.“

26 И суд је заседао и одузео му власт да би био затрт и уништен заувек.

27 А царство и власт и величанство царстава под читавим небесима, даће се народу, свецима Свевишњег. Његово царство је вечно царство, и све власти ће служити и бити послушне Њему.”

Као што објашњавамо у Откривењу и Последњим временима, Јешуа неће бити овде на земљи током миленијума. Уместо тога, небески суд ће заседати у труби 7 (при крају невоље) и они ће одузети папству царство и владавину и дати је светима. То значи да ће

царство и владавину добити Јешуино тело (што је Назарећански Израел). Зато 27. стих каже да ће се моћ дати светима, а ипак ће се све власти служити и покоравати Њему (тј. Јешуи). Власти ће се покоравати Његовом телу (Назарећанском Израелу). Међутим, квалификовати се као Јешуино тело није лако.

Оно што морамо да разумемо је, да бисмо се квалификовали као део Јешуиног тела, прво морамо да урадимо ствари које би Јешуин Дух тражио од нас да радимо. Морамо дозволити да Јешуин Дух има свој пут са нама - а ако ми то не учинимо, онда уистину немамо пунину Јешуиног Духа (и зато нисмо у потпуности део Јешуиног тела). Ако је то случај, онда, бар са одређеног становишта, то је као да никад нисмо примили (пуноћу) Јешуин Дух. Понекад се људи питају зашто би се власти покорице Јешуином телу, ако Јешуа није физички присутан.

Одговор на то видели смо у “Владавини Торе”. У Великом Послању, Јешуа нам говори да се придржавамо (тј. да чинимо) све што нам Он заповеда.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 28:19-20

"19 Зато идите и научите све народе, урањајући их у име Оца и Сина и Одвојеног Духа (Светог Духа),

20 и учећи их да држе све што сам вам заповедио. И ево, Ја сам увек са вама, све до свршетка овог доба. Амеин.”

У “Владавини Торе” такође смо видели да је пре него што је Јешуа узашао на небо, Сам заповедио да обновљени Мелхиседеков ред шири веру у Њега на сва четири краја света. Сваки део Његовог тела требало је да уради свој део како би помогао да се задовоље потребе овог Великог Послања. Ово је оно што стих 16 назива "састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у складу са деловањем у мери сваког дела", узрокујући да тело расте (без краја) на поучавању себе у љубави.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:11-16

“11 И дао је неке да буду апостоли, неке да буду пророци, неке да буду проповедници добре вести, неке да буду пастири и учитељи,

12 како би усмеравали свете, како би служили и како би изграђивали Месијино тело,

13 док не достигнемо сви у јединство вере и познања Сина Елохимовог, у човека савршена, у меру раста пуноће Месијине;

14 да више не будемо мала деца коју као да бацају таласи и коју тамо-амо носи сваки ветар учења, јер слушају људе који се служе преваром и који их лукаво доводе у заблуду.

15 Него, говорећи истину у свему, љубављу узрастимо до зрелости да будемо попут Њега који је поглавар, а то је Месија,

16 из кога је цело тело састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у складу са деловањем у мери сваког дела,

чинећи да тело расте на поучавању себе у љубави.”

Опет, будући да је то Јешуина лична заповест, ово је оно што Он жели да сви радимо са нашим спашеним животима - и једини начин на који то заиста можемо бити жељни јесте ако смо испуњени Јешуиним Духом. Јешуин Дух би желео да будемо ревности да проширимо Његово царство без краја, као што нам указује и Исаија 9:7.

Књига пророка Исаије (Yeshayah) 9:7:

7 Величини Његове власти и миру неће бити краја, на Давидовом престолу и у Његовом царству, да се утврди и утемељи на суду и праведности, од сада па до века. Ревност Јахве над војскама то ће учинити.

Имамо ли ову ревност да помогнемо изградити царство без краја за нашег Цара? То је оно што Јешуа жели да урадимо са својим минама.

Пре него што је Јешуа узашао на небо, успоставио је обновљени Мелхиседеков ред у којем је свештенство било одвојено од народа. Правила за то приказујемо у “Владавини Торе”, али одвојено свештенство не само што омогућава већу специјализацију знања, већ може и повезати све заједнице широм света. Ово формира дословно духовно царство за Јешуу у свим народима. Ова врста духовног царства на крају добија световну

политичку моћ, а управо ће та духовно-политичка моћ омогућити Јешуином телу да царује и влада над свим властима током хиљадугодишњег периода.

Као што смо видели у Назарећанском Израелу, унутар Јудеје Тора је схваћена као вечни брачни савез, и зато је Тори послушна назарећанска фракција процветала у земљи Јудеји. Међутим, изван Јудеје, улога Торе као вечног брачног савеза није била добро схваћена, па је уместо тога цветала варијација без Торе названа хришћанство. Ова варијација без Торе, хришћанство, касније је спојена са римским обожавањем сунца, ради формирања католичке („универзалне“) вере. Стога католицизам можемо сматрати варијантом треће генерације.

Док су католици покушавали да промене дане богослужења и Торе, они су се држали концепта одвојеног свештенства, што им је омогућило да уједине све своје заједнице широм света. Не треба изгубити из вида да је Рим, овим глобално одвојеним свештенством, успео да успостави превласт и власт над хришћанским краљевима Европе и познатог света. Римска духовна моћ била је толико велика пре протестантске реформације, да ако би Рим екскомуницирао краља, тада би се његови људи вероватно побунили против њега и свргнули га са власти. Ово је врста духовног царства и власти за коју Јешуа жели да се припремимо, да бисмо је примили, након што Вавилон-Рим падне у 7 труби.

Баш као што је Католичка црква морала бити добро организована да управља таквом врстом глобалне моћи, тако и назарећани морају бити добро организовани. У “Владавини Торе” показали смо развој духовног и световног ауторитета у Израелу од еденских времена до првог века. У овој студији се надамо да ћемо показати како треба изгледати добро уређено тело, да бисмо ми као Његов народ могли примити и користити ауторитет који нам Јахве планира доделити након 7 трубе по правди, праведности и љубави.

Могућност успостављања Јешуиног глобалног царства у наше време требало би да одушеви све који воле Јешуу, без обзира колико су велики или мали, високи или ниски. Ипак интересантно је да иако Елохим обећава да ће наградити све оне који му служе у Духу и истини, нису сви Ефремити одушевљени због тога. Колико год ово изгледало запањујуће, можда се део тога може приписати Ефремитској бунтовној природи.

Као што смо видели у Назарећанском Израелу, после 1.260 година духовно заробљеништво у Риму је истекло, Ефремити су почели да упоређују своје праксе обожавања са Писмом. Како су Ефремити почели да схватају да римска пракса не одражава учење Писма, Ефраим се прво одвојио од Католичке цркве, а потом и од Протестантске цркве.

Иако су оба ова разлаза била потребна за испуњење пророчанства, постоји проблем у томе што су неки

Ефремити почели да верују да уопште не треба да постоји никакав верски ауторитет или организација (иако нам Обновљени савез то јасно заповеда). У време писања овог текста (у 2019. години), овај погрешни анархистички идеал заступају неки веома популарни месијански учитељи, који уче да не би требало да имамо никакву организацију, структуру или покриће, упркос чињеници да то захтевају одломци као што је Посланица Титу 1:5.

Титу посланица (Titus) 1:5

5 Оставио сам те на Криту да исправиш оно што је мањкаво и да именујеш старешине по градовима, као што сам те упутио.

Многи су позвани, мало их је изабрано. Неки ће ценити своју слободу, новац и време више него што цене прилику да помогну у изградњи хиљадугодишње владавине Јешуе. Међутим, неки ће бити изабрани да се покоре и моја је нада и молитва да ће ово истраживање помоћи одабраном остатку да схвати како Јешуа жели да сви користимо своје мине за Њега, тако да у пресуди чују: „Добро урађено, добри и верни слуго! Уђи и подели радост са својим господаром.”

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 25:21

21 ‘Добро урађено, добри и верни слуго’, рече му господар. ‘Био си поуздан у малом, зато ћу те поставити да управљаш великим. Уђи и подели радост са својим господаром.’

Ако желите да научите како Писмо говори да треба организовати изградњу Јешуине хиљадугодишње владавине, да бисмо Му могли угодити, читајте даље.

Држање Елохимове Торе (а не наше)

У Назарећанском Израелу видели смо да постоје два дома Израела, Ефраим и Јуда. Најједноставније је рећи да се Ефраимов дом углавном односи на хришћане, док се дом Јудин углавном односи на Јевреје. (За више детаља погледајте Назарећански Израел.)

У Назарећанском Израелу смо такође видели како је Јахве дао Израелу своју Тору. Ова реч Тора односи се на скуп упутстава које можемо следити да бисмо се прочистили и оплеменили, да бисмо духовно постали привлачнији Елохиму. Овде је суштина, премда прочишћавање и рафинисање нису пријатни, да се морамо придржавати Јахвиних упутстава онако како их је Он дао, и не модификовати их ни на који начин, да не бисмо направили кратак спој у поступку прочишћавања. Толико је важно следити поступак прочишћавања, да нам Јахве у Поновљеном закону (Пета књига Мојсијева) 4:2 забрањује да овом поступку нешто додамо или да одузмемо било шта. Импликација је да ако нешто додамо или одузмемо, онда више не практикујемо Јахвину Тору, већ нашу властиту. А будући да то не води прочишћавању које Он жели, то значи да уистину не држимо Његову Тору, већ своју.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 4:2:

„2 Немојте ништа додавати речи коју сам вам заповедио, нити шта одузимајте од ње, да бисте

извршавали упутства Јахве (ЈХВХ), свог Елохима, која вам дајем.“

Морамо схватити да Јахве жели да се придржавамо Његових правила и да верно не придржавање њима, није опција. Ако размишљамо о Тори као рачунарском програму који је осмишљен да оптимизира хардвер и софтвер нашег рачунара, требало би нам бити јасно да не бисмо требали ићи на уређивање кода. Међутим, овај рачунарски програм захтева много ресурса и он у суштини преузима функционисање наше машине. Ово узима све наше ресурсе. Неки воле ову карактеристику, али већина Ефремита и Јевреја не воли колико је свеобухватна и зато хакују шифру. То олакшава програм, и троши мање ресурса. Међутим, то значи да жељена хардверска и софтверска оптимизација не постоји. Ово је ефективно да би се изашло на широк и лаган пут који води ка уништењу. Супротно томе, дисциплиновање себе, да радите и да се покоравате свему што Елохим каже, води у живот.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 7:13-14

13 „Уђите кроз уска врата. Јер, широка су врата и простран пут који води у пропаст, и много је оних који кроз њих улазе.

14 О како су уска врата и тесан пут који води у живот, и мало је оних који га налазе.“

Каже се да Сотона воли фалсификовати све што Јахве ради. У ствари, што је фалсификат ближи оригиналу, то

га Сотона више воли, јер обмањује више људи. Такво фалсификовање Торе представља огроман проблем и за Ефраима и Јуду, иако на различите начине.

У Назарећанском Израелу видели смо како рабински Јевреји (и ортодоксни и месијански) следе рабинску модификацију Торе, коју збуњујуће називају, Торин Закон. Они верују да им је дата полубожанска способност да се не усклађују са Тором, већ да успоставе нову Тору у свакој генерацији. Штавише, верују да њихов Торин Закон замењује оригиналну Мојсијеву Тору. Упркос свему томе, Јеремија нам говори да верују да је Јахвина Тора са њима. Међутим, оно што Јахве каже јесте да ће их затрти у пожарима невоља због њихове злоће.

Књига пророка Јеремије (Yirmeyahu) 8:8-13

8 Како можете рећи: 'Мудри смо и имамо Јахвину Тору'? Али, заиста, лажна оловка писара пише саме лажи.

9 Мудраци су се постидели. Уплашили су се и биће ухваћени. Одбацили су Јахвину реч, па каква је онда њихова мудрост?

10 Зато ћу њихове жене дати другима, њихове њиве онима који узимају поседе. Јер од најмањег до највећег, свако је препуштен похлепи. Од пророка до свештеника, сви су варалице.

11 Они површно лече рану кћери мог народа, говорећи: 'Мир је! Мир је!', а мира нема.

12 Јесу ли се постидели због тога што су чинили гадости? Нису се нимало постидели, нити су за стид знали. Зато ће пасти с онима који падају. Посрнуће кад почнем да их кажњавам', каже Јахве. 'Затрћу их засигурно', говори Јахве.

13 'Неће бити грожђа на лози, неће бити смокава на смокви, чак ће и лишће увенути. Оно што им дајем отићи ће другима уместо њима.'"

Нажалост, брат Јуда није сам у кршењу Јахвине Торе. Као што смо видели у Откривењу и Последњим временима, већина хришћана не схвата да су из Ефраимовог дома. Већина то неће схватити док се Јешуа не врати код Армагедона. Ипак, чак и са малим процентом од Ефраимовог дома који се данас идентификују као Ефремити, оно што они тврде да "држе Тору" није много више од одмарања на Шабат и празнике. Ово је популарно јер је лако, и кошта мало, али такође не помаже у изградњи глобалног царства које Јешуа жели. Ово је попут „одузимања“ од Јахвининих заповести.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 12:32

32 Шта год да вам Ја заповедам, будите пажљиви да се тога придржавате, немојте томе ништа додавати, нити од тога било шта одузимати.

Дакле, иако је боље одмарати на Шабат и празнике него у недељу, Божић и Васкрс, ипак уколико желимо да се оплеменимо, морамо да држимо читаву Тору - и такође

морамо знати шта значи држати Тору у расејању, како бисмо се могли предати томе, кроз живу жртву.

Многи су позвани, али је мало изабраних. Ако желимо бити међу изабранима, морамо држати сваки део Торе који можемо. Међутим, такође морамо знати шта значи држање Торе по Мелхиседековом реду. Оно што ово у расејању значи, јесте да се придржавате свих Елохимових (и у овом случају Јешуиних) упутства.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 28:19-20

"19 Зато идите и научите све народе, урањајући их у Моје име,

20 и учећи их да држе све што сам вам заповедио. И ево, Ја сам увек са вама, све до свршетка овог доба. Амеин."

Али шта значи држати све ствари које нам је Јешуа наредио? Која су упутства која нам је дао?

У "Владавини Торе" видели смо да је рабински ред модификација или извртање левитског реда. Зато је Јахве послао Јешуу да подигне обновљени ред Мелхиседека. Овај обновљени ред Мелхиседека има другачију гарнитуру упутстава (Тора), јер ова два реда имају различите функције. Левитски ред је осмишљен тако да делује у храму, у земљи Израеловој. Супротно томе, Мелхиседеков ред је осмишљен да уздигне глобално царство за Јешуу који се неће завршити док Му читава Земља не припадне. Будући да се потреба

променила, свештенства су технички заменила места, одступањем рабинског реда, и приступањем Мелхиседековог реда. То ће трајати све док се оба реда коначно не споје заједно, после Другог изласка (нпр. Исаија 66:20-21). (За више детаља погледајте Откривење и Последња времена.)

Постоји занимљива интеракција између Мојсијеве Торе и Јешуине Торе. У Мојсијевој Тори читамо конкретна упутства о томе како је левитски поредак требао да се организује и делује. Међутим, не говори се много о ономе шта би народ требао радити осим приношења десетка. Супротно томе, Обновљени савез говори много о томе како би људи требало да прочисте свој дух. Међутим, он мало говори о томе како би Мелхиседеково свештенство требало да се организује и делује, да би изградило глобално царство за Јешуу, којем неће бити краја.

Књига пророка Исаије (Yeshayahu) 9:7

7 Величини Његове власти и миру неће бити краја, на Давидовом престолу и у Његовом царству, да се утврди и утемељи на суду и праведности, од сада па до века. Ревност Јахве над војскама учиниће то.

Упутства за свештенство су јасна да сви виде, ако имамо очи да читамо. Уместо да има независне службе, Јешуа жели да све Његове слуге раде заједно у Његовој

служби, према Ефесцима 4:11-16. Стих 11. прецизира да је то заповедио Сам Јешуа.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:11-16

“11 И дао је неке да буду апостоли, неке да буду пророци, неке да буду проповедници добре вести, неке да буду пастири и учитељи,

12 како би усмеравали свете, како би служили и како би изграђивали Месијино тело,

13 док не достигнемо сви у јединство вере и познања Сина Елохимовог, у човека савршена, у меру раста пуноће Месијине;

14 да више не будемо мала деца коју као да бацају таласи и коју тамо-амо носи сваки ветар учења, јер слушају људе који се служе преваром и који их лукаво доводе у заблуду.

15 Него, говорећи истину у свему, љубављу узрастимо до зрелости да будемо попут Њега који је поглавар, а то је Месија,

16 из кога је цело тело састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у складу са деловањем у мери сваког дела, чинећи да тело расте на поучавању себе у љубави.”

О овом одломку ћемо говорити много више, али оно што овде морамо видети је да су ово Јешуине инструкције. Другим речима, ово је Јешуина Тора о начину на који се морамо организовати у расејању. Ово би такође требало да служи као дисциплина која ствара

рад у заједници. И тако морамо и живети, осим ако не одлучимо да уређујемо ствари изван Јешуине Торе и тако пропустимо усавршавање.

Много користи ће припасти нашем народу након што науче да доживе овај одломак као дисциплину. То ће довести до истинског глобалног тела, а Јешуино име ће бити прослављено. Ово ће веома пријати Јахви.

Кључ за разумевање Јешуиног модела је схватити да је изграђен на наменском волонтеризму и учешћу, међу људима. Свака особа мора давати своје време и новац колико је у могућности, или Јешуино тело неће бити здраво, баш као што би било које људско тело било болесно да његови удови и органи нису учинили све што су могли за свеукупно здравље тела.

По Мелхиседековом реду, вођство се бира на основу поштовања у заједници. У идеалном случају, што се више волонтира и служи, то се више утицаја и поштовања зарађује, како у ужој, тако и у широј заједници.

Јеванђеље по Марку (Marqaus) 9:35

35 Тада је Он сео и позвао дванаесторицу и рекао им: „Ако неко жели да буде први, нека буде од свих последњи и свима слуга.”

Неки можда никада неће дати своје срце и живот Јешуи, иако је то наша разумна служба.

Римљанима посланица (Romim) 12:1-2

1 Зато вас молим, браћо, милошћу Елохимовом да своја тела дате као жртву живу, посвећену, угодну Елохиму, што је ваша разумна служба.

2 И немојте се повинovati овоме свету, него се преобразите обнављањем свог ума, како бисте могли доказати шта је добра, прихватљива и савршена воља Елохимова.

Многи ће бити позвани. Некима од њих ће можда требати неко време да се хране и ојачају пре него што одлуче да своје срце и свој живот дају Јешуи и Његовој служби; али једном кад то ураде, они постају Јешуина млада. Без обзира на који начин се желе вратити, што је више нас који дајемо своје срце и свој живот Њему и Његовој служби, више ће расти Његово царство. Наша је дужност и привилегија да почнемо да узгајамо ово право тело Јешуе у љубави, у складу са оним што је Он Сам успоставио.

Касније ћемо детаљније проучити Ефесцима посланицу 4., али пре него што то учинимо, прво морамо да видимо како је Јешуа обучио прве ученике, који су постали први свештеници из реда Мелхиседека. Гледајући процес одабира и обуке који је Јешуа користио, и проучавајући Дела апостолска и друге одломке, можемо видети какве су квалификације потребне за свештенство и зашто. Такође можемо видети зашто у заједницама постоје и старешине и одвојено свештенство. Помоћу ових сазнања можемо

почети постављати Јешуин истински глобални поредак. Ово ће се јако свидети Јешуи, а биће и као да смо добро уложили своје мине (кесе са новцем).

Јешуин критеријум за свештенике

Кад ме је Јахве 1999. године позвао у покрет Два Дома (или Хебрејске корене), разумео сам да је разлог што немамо одвојено свештенство, тај што смо сви део царског свештенства о коме је апостол Петар (Кефа) говорио у Првој Петровој посланици 2: 9.

Прва Петрова посланица (Керџа Алерџ) 2:9

9 Али ви сте изабрано поколење, царско свештенство, посвећен народ, Његов властити посвећени народ, да бисте могли да обајвљујете славу Онога који вас је из таме позвао у Своју чудесну светлост.

Петар (Кефа) се позива на Другу књигу Мојсијеву 19:5-6, где Јахве каже да ако ћемо се заиста покоравати Његовом гласу и држати се Његовог Савеза, тада ћемо Му бити царство свештеника и посвећени народ.

Друга књига Мојсијева (Shemote) 19:5-6

5 А сада, ако будете добро слушали Мој глас и држали се Мог савеза, тада ћете бити Моје посебно благо изнад свих других народа, јер је сва земља Моја.

6 И бићете ми царско свештенство и посвећени народ.' То су речи које треба да кажеш Израеловој деци."

Међутим, само зато што нас Јахве позива да будемо царство свештеника и посвећени народ, то не значи да нам није потребно одвојено свештенство. Да бисмо разумели шта ово значи и зашто је то тако, погледајмо историју одвојених (посвећених) свештенстава Израела. У "Владавини Торе" видели смо да је Јахве убио прворођенчад Египта у време прве Пасхе. Тада је Јахве такође наредио да Му се посвете сви прворођени мушкарци.

Друга књига Мојсијева (Shemote) 13:1-2

1 Јахве још рече Мојсију, говорећи:

2 „Посвети Ми свако прворођено, шта год је отворило материцу међу Израеловом децом, и од људи и од животиња, то је Моје."

Прворођени људи су требали постати одвојено свештенство, али приметите да је Јахве заповедио ову посвету у Другој књизи Мојсијевој 13., што је шест поглавља пре Друге књиге Мојсијеве 19., где је Јахве рекао да ћемо, ако се покоравамо Његовом гласу и држимо Његов завет, бити Његово царство свештеника и посвећени народ. То нам показује да, када је Јахве рекао да је Израел царство свештеника и посвећени народ, већ постојало одвојено свештенство. Ово нам говори да ни Друга књига Мојсијева 19:5-6, нити Прва Петрова посланица 2:9, не означавају да треба да имамо одвојено свештенство.

Касније, у Четвртој књизи Мојсијевој 3., током греха са златним телетом, прворођено свештенство није успело да се супротстави народу у свом греху. Међутим, Левити су се супротставили народу у свом греху и Јахве је наредио да се Левити поставе као Његово ново свештенство.

Четврта књига Мојсијева (Bemidbar) 3:12-13

12 „Ево, ја узимам Левите између Израелове деце уместо свих првенаца, свих што отварају материцу међу Израеловом децом. Зато ће Левити бити Моји,

13 јер Мени припада сваки првенац. Оног дана кад Сам побио све првенце у египатској земљи, Себи сам посветио сваког првенца у Израелу, и од човека и од животиње. Они нека припадну Мени: Ја сам Јахве.”

То нам показује да иако Јахве жели да сав Израел буде царско свештенство и посвећени народ, Он и даље жели одвојено свештенство. Ако се неки данас са тим не слажу, било је то исто и у доба Торе. На пример, у Четвртој књизи Мојсијевој 16., извесни Левит по имену Кореј (Кора) водио је устанак против Мојсија (Мошеа) и Арона, рекавши да није у реду да буду одвојени, јер је цео народ већ био одвојен/посвећен.

Четврта књига Мојсијева (Bemidbar) 16:1-3

1 Кореј син Исара, Катовог сина, Левијевог сина, побунио се заједно с Датаном и Абирамом,

Елијавовим синовима, и Оном, Фалетовим сином - Рубеновим потомцима.

2 Они су устали испред Мојсија са некима од деце Израелове, двеста педесет вођа заједнице, поглавара заједнице, угледних људи.

3 Скупили су се против Мојсија и Арона и рекли им: „Ви превише преузimate за себе, јер цео је збор посвећен, сви у њему, и Јахве је међу њима. Зашто се онда узвисујете над Јахвиним збором?”

Корејева грешка је била у томе што, док је цео Израел посвећен, постоје различити степени посвећености и различите улоге које се морају извршити у свештенству. Јахве жели да се те улоге признају и поштују, јер када се те разлике у дужностима препознају и поштују, то води уређењу у народу. Овај принцип се односи не само на Танах ("Старији" савез), већ и на Обновљени савез.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)

14:40

40 Нека се све ради пристојно и онако како је ред.

Пошто су Кореј и његови људи одбили Јахвин поредак, пострадали су.

Четврта књига Мојсијева (Bemidbar) 16:32-33

32 И земља је отворила своја уста и прогутала њих, њихова домаћинства, све Корејеве

следбенике и сву њихову имовину.

33 Тако су они и сви који су били са њима живи пали у јаму, и земља се затворила над њима, и они нестадоше из збора.

Многи месијанци верују да је Јешуа дошао да укине концепт одвојеног свештенства и да га замени неорганизованом масом верника. Ово је озбиљна грешка, јер ћемо видети да се у Обновљеном савезу примењују исти принципи одвојености и диференцијације улога свештенства као у Танаху. На пример, у Јеванђељу по Матеју 4:18-22 видимо Јешуу како зове Његове будуће Мелхиседекове свештенике, који свој живот остављају у свету, напуштају претке и прате Га.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 4:18-22

18 И Јешуа, ходајући покрај Галилејског мора, угледа два брата - Симона, званог Кефа, и његовог брата Андреју - како бацају мрежу у море јер су били рибари

19 Тада им Он рече: „Пођите за Мном и учинићу вас рибарима људи.”

20 И они одмах оставише мреже и пођоше за Њим.

21 Јешуа онда пође даље и угледа друга два брата - Јакова Зеведејевог и његовог брата Јована - како у чамцу крпе своје мреже са својим оцем Зеведејем. Он их позва

22 и они одмах оставише чамац и свога оца и пођоше за Њим.

То нам показује да док је цео Израел посвећен, Јешуа жели свештенике који ће службу Њему, ставити изнад било чега и свега осталог на свету, укључујући и посао и породицу. Такав став налазимо у Луки 14:26-33, где нам Јешуа говори да бисмо били Његови ученици, морамо оставити све што имамо.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 14:26-33

26 „Ако неко дође к Мени, а више воли свог оца и мајку, жену и децу, браћу и сестре, па и живот свој, не може бити Мој ученик.

27 Ко не носи свој крст [колац] и не иде за мном, не може бити мој ученик.

28 Ко од вас, кад жели да гради кулу, најпре не седне и прорачуна трошак да види да ли има чиме да је доврши?

29 Иначе би се могло десити да постави темељ, а не може да доврши градњу, па би му се сви који то виде почели ругати:

30 ‘Овај човек је почео да гради, а не може да доврши.’

31 Или који цар, кад креће у рат против другог цара, прво не седне и не посаветује се да ли може с десет хиљада војника да се супротстави ономе који на њега долази с двадесет хиљада?

32 Ако не може, онда док је онај још далеко шаље изасланике и моли за мир.

33 Тако, дакле, нико од вас ко не остави све што има не може бити Мој ученик.

Међутим, баш као што постоје различити нивои одвајања, тако постоје и различити нивои одрицања од свега што имамо. Што више служимо Јешуи, то се више морамо одрећи наше породице и ствари овога света. У Матеју 12:46-50 Јешуа указује да ученици требају да ставе своју духовну породицу испред биолошке породице.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 12:46-50

46 Док је Он још говорио народу, Његова мајка и браћа стајали су напољу желећи да с Њим говоре.

47 Неко Му рече: „Ено твоја мајка и браћа стоје напољу и желе да говоре с Тобом.”

48 А Јешуа рече ономе који Му је то рекао: „Ко је моја мајка и ко су моја браћа?”

49 Онда показа руком на Своје ученике па рече: „Ево Моје мајке и Моје браће.

50 Јер, ко год извршава вољу Мога Оца, који је на небесима, тај је Мој брат, и сестра, и мајка.”

Овде треба приметити друге важне ствари. У Јеванђељу по Луци 14:27 (изнад), Јешуа каже да ученик мора да "понесе свој крст" (или колац за смакнуће).

Јеванђеље по Луци (Luqa) 14:27

27 Ко не носи свој крст [колац] и не иде за Мном, не може бити Мој ученик.

Без обзира ко смо или какву улогу играмо у нашем народу, морамо научити да превазиђемо сопствене духовне изазове и оптерећења, како бисмо онда помогли другима да науче да превазиђу своје духовне изазове и оптерећења. И док се ово односи на све нас, посебно се односи на свештенство.

Галатима посланица (Galatim) 6:1-5

1 Браћо, ако неко ненамерно погрешити, ви који сте духовни исправљајте таквог човека у духу благиости, пазећи на себе да и сами не дођете у искушење.

2 Носите бремена један другог, и тако ћете испунити Месијину Тору.

3 Јер ако неко мисли да је нешто, а није ништа, сам себе обмањује.

4 Али нека свако испита своја дела, па ће разлог за задовољство имати у самом себи, а не у другима.

5 Јер свако ће носити свој терет.

Ова паралела говори како је левитски ред требао јести приносе за грех људи и тако „сносити кривицу“ заједнице да би је искупио пред Јахвом.

Трећа књига Мојсијева (Левитима) 10:17

17 „Зашто нисте јели жртву за грех на посвећеном месту? Јер она је нешто најпосвећеније и Елохим вам је то дао да снесите кривицу заједнице, како бисте за њих извршили помирење пред Јахвом.

У хебрејској мисли, када једете нечију храну, ви у суштини ступате у однос с њим. Зато су Левити постали одговорни да сnose кривицу заједнице, јер су јели жртве и принос народа. То значи да свештеник мора бити вољан да помогне народу.

А сада, погледајмо поново Јеванђеље по Луки 14:33, где Јешуа каже да Његови ученици морају напустити све што имају.

Јеванђеље по Луки (Лука) 14:33

33 Исто тако, ко од вас не остави све што има, не може бити Мој ученик.

Израз „остави“ можемо дефинисати на много различитих начина, али изгледа да је Јешуа дословно напустио све што је имао, јер није имао где да положи главу.

Јеванђеље по Луки (Лука) 9:58

58 А Јешуа му рече: „Лисице имају јазбине и птице небеске имају гнезда, а Син Човечији нема где да спусти главу.”

Ово је манифестација Обновљеног савеза, истог принципа као у Четвртој књизи Мојсијевој 18:20-21, где је Јахве рекао да левитски поредак не треба да има наследство у земљи, већ да уместо тога буду подржани десетком и приносом народа. Ово је уклонило свако ометање од служења Јахви и Његовом народу током целокупног времена.

Четврта књига Мојсијева (Bemidbar) 18:20-21

20 Тада Јахве рече Арону: „У њиховој земљи нећеш имати наследства, нити ћеш добити свој део међу њима, јер сам Ја твој део и твоје наследство међу Израеловом децом.

21 Левијевим синовима дајем у наследство десетак од свега у Израелу за службу коју обављају, службу у шатору од састанка.

Будући да је Јахве оспорио Левитским свештеницима спољашње средство подршке, била им је потребна подршка људи да би наставили да раде Његово дело. А пошто Јешуини свештеници такође немају никакву имовину, њима је потребна подршка народа, уколико желе да шире Радосну Вест, да би изградиле глобално царство за Јешуу које неће имати краја.

Римљанима посланица (Romim) 10:14-15

14 Како ће се онда позивати на Онога у кога нису поверовали? А како ће поверовати у Онога за кога нису чули? А како ће чути ако нико не проповеда?

15 А како ће проповедати ако не буду послати?
Као што је писано: „Како су дивне стопе оних
који проповедају добру вест мира, ко доноси
добре вести о добрим стварима!”

Па иако народ не подржава како би требао, свештеник
који воли Јешуу препознаће да смо у духовном рату и он
ће имати срце духовног војника. Учиниће све што је
потребно за наставак мисије за свог Цара. Избегаваће да
се уплете у послове свакодневног живота, да би могао
слободно да служи Јешуи и Његовом народу.

Друга посланица Тимотеју (ТимаTheus Vet) 2:3-4
3 Стога морате трпети потешкоће као добар
војник Јешуе Месије.
4 Нико ко се бави ратним стварима, не упушта се
у послове свакодневног живота, јер жели да
угоди ономе који га је пријавио за војника.

И као што ћемо видети у следећем поглављу, Јешуини
свештеници морају такође имати срце да раде заједно
према једној чистој доктрини, ако се жели изградити
истински глобални поредак за Јешуу.

Од ученика до глобалног свештенства

Као што смо видели у “Владавини Торе”, Јешуини ученици су се звали апостолима пошто их је Јешуа послао у мисију у Матеју 10.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 10:1-2

1 Јешуа позва к себи својих дванаест ученика и даде им моћ над нечистим духовима и да лече сваку болест и сваку слабост.

2 А ово су имена дванаесторице апостола: прво Симон звани Петар и његов брат Андреја; Јаков Зеведејев и његов брат Јован;

Данас се често претпоставља да се термин апостола односи само на некога ко је послан да проповеда Радосну Вест. Међутим, технички се односи на све који су послани да изврше одређени задатак (чак и као посланици).

НТ: 652 apostolos (ap-os'-tol-os); од НТ: 649; делегат; посебно, амбасадор Еванђеља; званично Христов повереник ["апостол"] (са чудесним силама):

КЦВ - апостол, посланик, онај који је послан.

То значење се огледа у корену у Стронговом НТ: 649, који говори некоме ко је послан у мисију.

НТ: 649 apostello (ap-os-tel'-lo); од НТ: 575 и НТ: 4724; издвојити, тј. (импликацијом) да се (правилно, у мисији) пошаљу дословно или фигуративно:

КЦВ - убацити, послати (даље, напред, напоље), ставити [на слободу].

Понекад апостоле са ауторитетом у Радосној Вести називају ауторитативним апостолима, како би се разликовали између њих и посланика-апостола. Дobar пример не-ауторитативних апостола гласника били би тим мужа и жене, гласници Андроника и Јуније.

Римљанима посланица (Romim) 16:7

7 Поздравите Андроника и Јунију, моје земљаке и моје затворске другове, који су запажени међу апостолима и који су такође били у Месији пре мене.

Сада у Делима видимо како су апостоли почели да формирају глобално свештенство које ће служити Јешуином поретку. Прво нам је речено да су људи продавали своја имања и земљу да би финансирали рад службе. То су можда била имања и земљишта поред њихових пребивалишта, јер су људима још увек била потребна места за живот. Међутим, поента је била да су се људи пре одлучивали да помогну мисију него да поседују лично имање.

Дела апостолска (Ма'asei) 4:34-35

34 У ствари, нико међу њима није био у оскудици, јер сви који су поседовали њиве или куће продавали су их и добијени новац доносили

35 и стављали пред ноге апостолима, а они су делили свима који су имали потребе.

Средства су такође расподељена свима који су имали потребе. Ако смо вољни да прихватимо, ово је манифестација треће десетине из Обновљеног савеза, која је издвојена за сиромашне, удовице и сирочад. (Више детаља потражите у “Владавини Торе”). Међутим, од Хелениста (тј. грчких Јевреја, сличних реформираним Јеврејима) стигла је жалба против Хебреја (религиозно посматраних), јер су хеленске удовице биле занемарене у свакодневној расподели. Апостоли су рекли да ће именовати седам људи који ће се бринути о тим стварима, како би могли остати усредсређени на поучавање Елохимове речи.

Дела апостолска (Ма'asei) 6:1-6

1 А у те дане, када се повећавао број ученика, појавили су се Хелени који су се жалили на Хебреје, јер су њихове удовице биле запостављене приликом свакодневне расподеле хране.

2 Зато су дванаесторица позвали к себи мноштво ученика и рекли: „Није пожељно да

оставимо Елохимову реч како бисмо сервирали столове.

3 Зато, браћо, пронађите међу собом седам људи на добром гласу, који су пуни Одвојеног (Светог) Духа и мудрости, па да њих поставимо над овим послом,

4 а ми ћемо се непрестано предавати молитви и поучавању Елохимове речи.”

5 Тај се предлог допао целом мноштву, па су изабрали Стефана, човека пуног вере и Одвојеног Духа, затим Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и Николу, прозелита из Антиохије.

6 Поставили су их пред апостоле, а они су се помолили, а затим положили руке на њих.

Дакле, сада када је постојало служење речи Елохимовој и служба сиромашнима, вера се могла ширити и глобално. Приметите, дакле, како се у Делима апостолским, поглавље 9, Шаул обратио.

Дела апостолска (Ма'asei) 9:3-5

3 Кад се на свом путу приближио Дамаску, одједном га је обасјала светлост с неба,

4 па је пао на земљу и зачуо глас који му се обратио: „Шауле, Шауле, зашто ме прогониш?”

5 А он је упитао: „Ко си ти, Господару?” А Господар рече: „Ја сам Јешуа, кога ти прогониш. Тешко ти је ритати се против бодила (штап за стоку).

Кроз Дела апостолска, поглавље 9, Радосна Вест је била објављена само Јеврејима и прозелитима јудаизма. Међутим, у Делима апостолским, поглавље 10, Јахве је показао Петру (Кефи) визију са великим платном које се спушта с неба, а које је било испуњено нечистим животињама (симболика пагана).

Дела апостолска (Ма'asei) 10:9-16

9 Сутрадан, док су били на путу и приближавали се граду, Кефа (Петар) је око шестог сата отишао на врх куће да се моли.

10 Пошто је огладнео, хтео је нешто да поједе. Док су му припремали јело, он је пао у занос,

11 и видео отворено небо и нешто попут великог платна везаног за четири краја како силази на земљу.

12 У њему су биле све врсте четвороножних земаљских животиња и дивљих звери, гмижућих земаљских створења и небеских птица.

13 И један глас му је рекао: „Устани, Кефа, кољи и једи!”

14 Али Кефа је рекао: „Нипошто, Господару, јер никада нисам јео ништа погано и нечисто.”

15 На то му је глас опет, по други пут, рекао: „Оно што је Елохим очистио не смеш називати поганим.”

16 То се поновило и трећи пут, а онда је све одједном било однето на небо.

Док црква користи ову визију да каже да се закони о чистој храни више не примењују, Кефа (Петар) нам каже да је право значење то да никога не називамо поганим или нечистим човеком. [Занимљиво је да, када је Кефа рекао да је незаконито да Јеврејин одржава пријатељство или иде код неког из других народа, он није говорио о Мојсијевој Тори, већ о рабинској интерпретацији Торе, која се заводљиво назива, "Закон Торе".]

Дела апостолска (Ма'asei) 10:28

28 Тада им рече: „Добро знате колико је незаконито за Јевреја да одржава пријатељство или да иде код човека из другог народа, али мени је Елохим показао да ниједног човека не зовем поганим или нечистим.

Кефа је послушао запосвест Духа да оде у Корнелијеву кућу, и док је Кефа проповедао, Дух је пао на све који су то чули.

Дела апостолска (Ма'asei) 10:44-45

44 Док је Кефа (Петар) још говорио о томе, Одвојени Дух је сишао на све који су слушали те речи.

45 И они који су били обрезани и верујући, су били изненађени, као и многи који су дошли са Кефом (Петром), јер је дар Одвојеног Духа био изливен и на народе (не-Јевреје) такође.“

Кефини сапутници били су "обрезани који су поверовали" да је Јешуа Месија. (Данас се њима називају месијански Јевреји и ортодоксни Јевреји који верују.) Зашто су се чудили што су Корнелије и његови укућани примили Дух? Да би одговорили на то, фарисеји се понекад називају и „обрезаним“. То је зато што верују да су спашени поштовањем наредбе Торе да се физички обрежу. Међутим, они такође верују да се то мора чинити у складу са свим применљивим рабинским обичајима и одредбама (што у основи значи да верују у потчињеност рабинској власти). А према рабинским ауторитетима, пре него што се не-Јеврејин преобрати у јудаизам да би се обрезао, он прво мора да похађа часове и пролази тестове, како би показао да разуме рабинско тумачење Писма. Односно, верују да не-Јевреји могу да се преобрате у јудаизам само пратећи оно што се назива Гиур (конверзија других народа). Међутим, Корнелије и његова породица нису били подвргнути рабинима, нити су они пратили Гиур процес, али Јахве је ипак одлучио да ода почаст чињеници да су прихватили Јешуу као Месију.

Када се Кефа вратио у Јерусалим, „обрезани који су поверовали“ (тј. рабински верници у Јешуу) препирали су се са њим због сведочења не-Јеврејима.

Дела апостолска (Ма'asei) 11:1-3

1 Апостоли и браћа који су били у Јудеји чули су да су и не-Јевреји примили Елохимову реч.

2 И кад изађе Кефа у Јерусалим, препирали су се с њим они који су били из обрезања,
3 говорећи да је отишао у кућу необрезаних људи и да је јео с њима.

Кефа (Петар) је од почетка објаснио како му је Елохим показао да не назива ниједног човека поганим или нечистим и како је Јахве излио Дух на Корнелија и његове укућане, иако они нису били подвргнути рабинском ауторитету. Тада су обрезани који су поверовали схватили да је Елохим одлучио одобрити не-Јеврејима покајање у живот, такође.

Дела апостолска (Ма'asei) 11:15-18

15 А кад сам почео да говорим, на њих је сишао Одвојени (Свети) Дух баш као и на нас у почетку.

16 Тада сам се сетио Господаревих речи: 'Јован (Јоханан) је урањао у воду, а ви ћете бити уроњени Одвојеним Духом.'

17 Дакле, ако је Елохим исти дар дао њима као што га је дао и нама који верујемо у Господара Јешуу Месију, ко сам ја да бих се опирао Елохиму?"

18 Кад су то чули, умирили су се и славили Елохима, говорећи: „Дакле, Елохим је и не-Јеврејима даровао покајање у живот.“

Док се Радосна Вест прво проповедала Јеврејима посматрачима, а затим хеленизованим Јеврејима, сада се Добра Вест проповедала и не-Јеврејима. Фокус је

почео да иде глобално. Па када је Јахве излио свој Дух на многе хеленизоване (тј. реформисане) Јевреје у Антиохији, апостоли су тамо послали Барнабу (Варнава). Када је Барнаба био послан, то га је учинило ауторитативним апостолом.

Дела апостолска (Ма'asei) 11:19-25

19 А они што су се расули због прогона који је настао због Стефана, отпутовали су све до Феникије, Кипра и Антиохије, али нису проповедали реч никоме осим Јеврејима.

20 Али међу њима су били и неки с Кипра и из Кирене који када су дошли у Антиохију су разговарали са Хеленистима, проповедајући о Господару Јешуи.

21 А Господарева рука је била с њима, и многи су поверовали и обратили се Господару.

22 Глас о њима дошао је до ушију заједнице у Јерусалиму, па су послали Барнабу у Антиохију.

23 Кад је он стигао и видео Елохимову благодат, обрадовао се и све их храбрио да одлучним срцем остану верни Господару.

24 Јер је он био добар човек, пун Одвојеног Духа и вере. А велико мноштво људи је додано Господару.

25 Зато је отишао у Тарс да потражи Шаула.

Касније, у Делима, у поглављу 13, Дух је рекао да су и Шаул (Павле) и Барнаба послани као (ауторитативни) апостоли, да служе не-Јеврејима.

Дела апостолска (Ма'asei) 13:1-3

1 У заједници у Антиохији пророци и учитељи били су: Барнаба, Симеон звани Нигер, Луције из Кирене, Манаин, који је одгојен с тетрархом Иродом, и Шаул.

2 Док су једном обављали службу Господару и постили, Одвојени Дух је рекао: „Одвојте ми Барнабу и Шаула за дело на које Сам их позвао.”

3 Затим су постили и молили се, и потом положили руке на њих и послали их.

Док се бавимо овом темом, требали бисмо нагласити да су неки (погрешно) научени, да је тада постојало само 12 ауторитативних апостола (и да их више није било). То је учење очигледно погрешно, јер је Дух послао Шаула и Барнабу као ауторитативне апостоле у Делима апостолским 13. Даље, у Првој посланици Солуњанима, Силван и Тимотеј се спомињу као ауторитативни апостоли. Стих 1:1 их наводи као ауторе посланице.

Прва посланица Солуњанима (Thessaloniquim Aleph) 1:1

1 Павле, Силван и Тимотеј солунској заједници, у Елохиму Оцу и Господару Јешуи Месији: Наклоност вама и мир од Елохима, нашег Оца, и Господара Јешуе Месије.

Тада су у Првој посланици Солуњанима 2:6 идентификовани као Месијини апостоли.

Прва посланица Солуњанима (Thessaloniquim Aleph) 2:6

6 И нисмо тражили славу од људи - ни од вас, ни од других - иако смо вам као Месијини апостоли можда могли постављати захтеве.

Иако никада није било више од 12 апостола пре Јешуиног узласка на небо (тј. апостола позваних пре Јешуиног узласка на небо), требало би очекивати да ћемо видети много апостола после узласка, јер је дар апостолства један од дарова које је сам Јешуа дао, како би Његови свеци могли да буду опремљени за службе и да се Његово глобално царство уједини. Ови дарови су требали да трају док не постигнемо јединство вере и будемо савршени људи. Пошто још нисмо савршени, а пошто наше тело још није уједињено, ови дарови су намењени и за данашњицу.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:11-13

11 И дао је неке да буду апостоли, неке да буду пророци, неке да буду проповедници Добре Вести, неке да буду пастири и учитељи,

12 како би усмеравали свете за рад у служби за изградњу Месијиног тела,

13 док сви не дођемо у јединство вере и познања Сина Елохимовог, до савршеног човека, до мере обиља угледа Месијиног;

Надаље, посвећени апостоли и пророци су говорили да се радују паду Вавилона (код 7 трубе). С обзиром, да је

ово још један будући догађај, требало би очекивати да ћемо у нашем покрету видети препород апостолских и пророчких дарова, тако да се овај стих може испунити.

Откривење (Hitgalut) 18:20

20 Радујте се над њим, О небеса, и сви ви посвећени апостоли и пророци, јер му се Елохим осветио за вас!"

Међутим, наш циљ није имати независне апостоле, пророке, еванђелисте, пастире и учитеље. Уместо тога, наш циљ је да успоставимо исправан поредак међу њима, што води ка Јешуином царству. Погледајмо овај поредак док се враћамо књизи Дела апостолских.

Јахве је већ показао да не поштује рабински процес конверзије не-Јевреја у Делима апостолским 10., а Кефа је раније објаснио ситуацију неколицини обрезаних који су поверовали. Међутим, остатак фарисеја који су поверовали очигледно нису примили поруку, јер су још неки фарисеји који су поверовали дошли из Јудеје у Антиохију, говорећи хеленизованим Јеврејима у Антиохији да уколико се не покоре рабинском обичају и науци о обрезивању, не могу бити спашени. Овај рабински поступак конверзије не-Јевреја овде се назива обичајем Мошеа (Мојсија). Ово није Мојсијева Тора, већ обичај и поступак рабина, који очекују да га се сви придржавају. Пошто Шаул и Барнаба више нису веровали у рабински обичај и традицију, то је водило „малом растанку и спору“, и одлучено је да они пођу у

Јерусалим, виде апостоле и старешине, како би била донета једна одлука за све скупштине широм света.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:1-2

1 Неки људи дошли су из Јудеје и учили браћу: „Ако се не обрежете по [рабинском] Мојсијевом закону, не можете се спасти.”

2 А кад је између њих и Шаула и Барнабе настала велика расправа и препирка, одредили су да Шаул и Барнаба и још неки од њих оду к апостолима и старешинама у Јерусалим, поводом тог питања.

Потребно је неколико седмица да се пењете пешице из Антиохије до Јерусалима, а у стара времена путовање је могло бити и опасно. Често је било разбојника и лопова, а ипак, Шаул (Павле) и Барнаба су очигледно сматрали да је то вредно путовања. То је сигурно зато што су разумели да мора постојати једна доктрина, или ће се Јешуино тело раздвојити.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:4-5

4 Кад су стигли у Јерусалим, љубазно их је примила заједница и апостоли и старешине, а они су их известили шта је све Елохим преко њих учинио.

5 Али неки из фарисејске секте, који су поверовали, устали су са својих места и рекли: „Треба их обрезати и обавезати их да држе Мојсијев закон.”

Приметите како је редослед који су предложили фарисеји који су поверовали исти као редослед рабинског процеса конверзије не-Јевреја (Гиур). Прво, преобраћеници морају да науче рабинско тумачење Торе. Тада их треба физички обрезати (у складу с такозваним Мојсијевим обичајем), а затим могу држати Тору (према рабинском тумачењу).

Велики проблем са фарисејским аргументом је тај што рабински поредак потиче од левитског реда (за који је Јешуа послан да га замени). Након што је дошло до "дуге расправе", Кефа је устао рекавши да га је Јахве изабрао да не-Јеврејима преноси Добру Вест. На нове обраћенике он није ставио никакав облик рабинског ауторитета, а ипак им је Јахве дао Дух, па зашто су онда рабини покушавали да ставе јарам рабинског ауторитета на врат нових верника? Напокон, апостоли су се такође надали да ће их спасити Јахвина наклоност (пре него послушност рабинској традицији).

Дела апостолска (Ма'asei) 15:6-11

6 На то су се апостоли и старешине окупили да размотре то питање.

7 Након дуге расправе, Кефа (Петар) је устао и рекао им: „Људи, браћо, добро знате да ме је Елохим од првих дана изабрао између вас, да из мојих уста не-Јевреји чују речи Добре Вести и поверују.

8 И Елохим, који познаје срца, посведочио је давши им Одвојени (Свети) Дух као и нама.

9 Он није направио никакву разлику између нас и њих, него је вером очистио њихова срца.

10 Зашто сада искушавате Елохима стављајући ученицима на врат јарам [рабинске традиције] који ни наши праочеве ни ми нисмо могли носити?

11 Него верујемо да ћемо бити спасени по благодати Господара Јешуе Месије, исто као и они."

Тада су Шаул и Барнаба повезали сва чуда која је Елохим чинио међу не-Јеврејима (иако они нису били подвргнути рабинском ауторитету).

Дела апостолска (Ма'asei) 15:12

12 Тада се цело мноштво утишало и слушало како Барнаба и Шаул причају о многим чудима и знаковима која је Елохим преко њих чинио међу не-Јеврејима.

Јаков је тада рекао да је проценио да они не би требали да "муче" повратнике не-Јевреје стављањем јарма рабинског ауторитета на њих, већ да би могли ући у скупштине уздржавајући се од четири ствари за које Јахве спреман да појединца "истреби" из народа (које су идолопоклонство, сексуални неморал, задављено (или нечисто) месо и крв). Јаков је оценио да ако се не-Јевреји почну уздржавати од ове четири ствари, тада би могли ући у синагоге, где се Мојсијева Тора чита наглас сваке седмице, од давнина. Дакле, уместо да започињу с

предавањима и покором се рабинском ауторитету, Јевреји повратници и Ефремити враћали би се у склад са Јахвином речју природније и без потребе да им се намеће или убацује рабинска традиција у Мелхиседеков поредак.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:13-21

13 Кад су завршили с говором, Јаков је рекао: „Људи, браћо, саслушајте ме.

14 Симон је детаљно испричао како је Елохим први пут погледао на не-Јевреје да из њих изабере народ за Своје име.

15 С тим се слажу и речи Пророка, као што је написано:

16 'После тога ћу се вратити и опет ћу изградити Давидову колибу која је пала. Опет ћу изградити њене рушевине и опет ћу је подићи,

17 да би преостали људи тражили Јахву, заједно са свим не-Јеврејима, који се називају Мојим именом, говори Јахве, који чини све то.

18 Позната су Елохиму сва Његова дела од вечности.'

19 Зато ја просуђујем [тј. одлучујем] да не треба стварати неприлике онима међу не-Јеврејима, који се окрену Елохиму,

20 него им треба написати да се уздржавају од онога што је онечишћено идолима, од блуда, од удављенога и од крви.

21 Јер Мојсије кроз многе генерације по градовима има оне који га проповедају, читају се списи сваког Шабата у синагогама.”

Јаковљева употреба речи просуђујем у стиху 19 је важна. Верзија Краља Џејмса то представља као "пресуду". То би се такође могло преводити као „правило“.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:19 КЦВ

19 Стога је моја пресуда да не стварамо неприлике онима, који су међу не-Јеврејима окренути ка Елохиму:

Оно што морамо запамтити је да су апостоли управо изашли из рабинског јудаизма (или су можда били у последњим фазама тога). У рабинском јудаизму, о стварима се одлучује сазивањем савета или суда, који се често назива *beit din* или домом суда. У сваком таквом савету или суду мора постојати ред и вођа. У већем суду (попут Синедриона) вођу често називају *nasi* ("nah-see"), што значи председник или принц. Стога, када је Јаков рекао да је просудио, то је значило да доноси одлуку (или казну) савета.

И шта је било пресуда Јерусалимског савета? Јаков је рекао да не-Јевреји не требају да прихвате рабински јарам пратећи Гиур процес. Уместо тога, једноставно су се морали уздржати од четири ствари које у Тори носе смртну казну. Тада би им могло бити дозвољено да уђу у локалне синагоге, где су могли чути проповедање

Мојсијеве Торе. На тај начин су могли научити да држе Тору временом, као што их је Дух водио, а да притом не морају да приме рабински јарам.

Ова одлука је трајала све док рабини нису укључили *Birkhat HaMinim* (проклетство над верницима у Јешуу) у њиховим службама у синагогама крајем првог века. Након тога, назарећани су протерани из рабинских синагога и морали су да оснују сопствене домове за обожавање. Међутим, почетна тачка за улазак у богослужење је остала иста. Морамо се суздржати од ствари које су загађене идолима, сексуалног неморала, задављеног меса и крви. Тада можемо ући у скупштине и учествовати у блиском заједништву.

Јерусалимски савет је служио и као прва инстанца онога што Шаул назива темељем апостола и пророка. Будући да се глобално јединство може догодити само када постоји доктринарно јединство, то је темељ на којем се мора градити Јешуин глобални дом обожавања.

Ефесцима посланица (Ephesim) 2:19-22

19 Дакле, више нисте странци ни дошљаци, него сте суграђани светих и чланова породице Елохима,

20 саграђени на темељу апостола и пророка, а угаони камен темељац је сам Јешуа Месија.

21 У коме је цела грађевина складно повезана и израста у посвећени храм у Господару,

22 у коме се и ви такође изграђујете заједно за место пребивања Елохима у Духу.

Можда овај духовни храм можемо визуализовати као што је на горњој слици.

Сви су левити и свештеници у левитском реду имали своје посебне задатке, али ипак су морали радити заједно, или у супротном храм не би функционисао. Десеци и понуде морале су се прикупити до централне тачке и дистрибуирати се поштено, тако да је свако могао себи приуштити да остане сконцентрисан на свој посао. Само радећи као тим под вођством били су у могућности да створе место, где су људи могли да дођу и обожавају.

Слично томе, у Мелхиседековом поретку сви апостоли, пророци, еванђелисти, пастири и учитељи имају своје посебне задатке, а ипак морају радити заједно, или Јешуино глобално царство неће бити успостављено. У

билансу ове књиге видећемо систем за десетке и приносе, тако да ће сви Јешуини службеници бити у стању да остану усредсређени на свој посао. Видећемо и како треба да раде заједно као тим под вођством, тако да заједно могу да створе место где Јешуин народ може да дође и обожава.

Јешуин исцељујући ход

У Назарећанском Израелу смо видели да се након владавине цара Соломона народ Израела поделио на два дела. Десет северних племена звали су се Израеловим домом (или Ефраимом), док су се два јужна племена називала домом Јуде. Езекиел је рекао да ће због свог безакоња, Ефраим отићи у заробљеништво у Асирију на 390 година.

Књига пророка Езекиела (Yehezqel) 4:4-5

4 Тада лези на своју леву страну и стави на њу безакоње Израеловог дома. Колико дана будеш лежао на њој, толико дуго ћеш носити њихово безакоње.

5 Јер Ја полажем на тебе њихове године безакоња, према броју дана, тристо и деведесет дана, тако ћеш носити безакоње дома Израеловог.

Међутим, на крају 390 година, северни дом Израела није се покајао, па је зато асирско заробљеништво продужено седам пута, у складу са Левитима 26.

Трећа књига Мојсијева (Vayiqra) 26:18

18 И након свега овога, ако Ме не будете слушали, онда ћу вас седам пута више казнити за ваше грехе.

Ако помножимо Ефраимових 390 година заточеништва са 7, нова казна је око 2.730 година заточеништва. Ако додамо тих 2.730 година за време почетка заточеништва (око 732 године п.н.е.), добићемо нови крајњи датум отприлике 1998. године. Није изненађујуће, ово је тренутак када се покрет Ефремита почео појављивати на светској сцени.

Долазимо до другог сведочанства за годину 1998. ако користимо принцип у Другој Петровој 3:8, што нам говори да дан у пророчанству може износити хиљаду земаљских година.

Друга Петрова посланица (Керпа Вет) 3:8

8 Али љубљени, не заборављајте, да је један дан пред Јахвом као хиљаду година и хиљаду година као један дан.

Осија(Хошеа) 6:1-2 говори о времену после два пророчка дана (или 2.000 година) када ће се северни дом Израела вратити Елохиму и тако бити оживљен као народ.

Књига пророка Осије (Hoshea) 6:1-2

1 „Дођите, вратимо се Јахви, јер нас је Он растргао, али ће нас и излечити. Он нас је ударао, Он ће и завити наше ране.

2 После два дана Он ће нас оживети; Трећег дана подиће нас да бисмо живели пред Његовим очима.

Историчари се не слажу са тачном годином рођења Јешуе, али већина историчара сматра да је то било између 0 и 4 године п.н.е.. Када додамо две хиљаде година на 0-4 годину п.н.е., долазимо до 1996-2000 године н.е., што се поклапа са проценом из Књиге пророка Езекиела 4. о 1998 години.

То нам сада помаже да схватимо да постоје две Јуде у пророчанству. У Другој књизи о царевима 18:13, речено нам је да је асирски цар Сенахирим узео у заробљеништво десет северних племена, а он је узео и све утврђене градове (војне тврђаве) Јудеје, и због тога су многи Јевреји такође послани у заробљеништво у Асирију (заједно са десет северних племена). Могли бисмо их назвати асирском дијаспором Јевреја (да их разликујемо од оних који нису ушли у асирску дијаспору).

Друга књига о царевима (Melachim Bet) 18:13

13 Четрнаесте године владања Језекије, Сенахирим, цар Асирије, дошао је на све утврђене градове у Јуди и освојио их.

Затим је након још 136 година (око 586. године п.н.е.) Јудин дом отишао у заробљеништво у Вавилон, где су се догодиле велике промене у јеврејској вери. Кад је Јуда ушла у Вавилон, имала је левитско свештенство, а кад је изашла из Вавилона, имала је рабинско свештенство. Насупрот левитском поретку (који је разумео да је њихова дужност подучавати Јахвину Тору), рабински

поредак је веровао да им је Јахве дао овлашћење да успоставе сопствену Тору у свакој генерацији, иако то крши Јахвину Тору.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 12:32

32 Шта год да вам Ја заповедам, будите пажљиви да се тога придржавате, немојте томе ништа додавати, нити од тога било шта одузимати.

Пошто рабини нису поштовали Јахвину Тору (и називајући то што поштују Тором), шта би Јахве требао да учини? Римска црква (погрешно) нам говори да је Јахве послао Јешуу да укине Тору и замени Јевреје црквом не-Јевреја. Међутим, као што смо видели у Назарећанском Израелу, Јешуа није тражио замену Јевреја или јудаизма. Уместо тога, Јешуа је желео да замени рабински ред својим обновљеним Мелхиседековим редом. Затим је послао Своје обновљено мелхиседекијанско свештенство у свет да пронађе и сабере изгубљене овце Израеловог дома (Ефраим).

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 15:24

24 А Он им одговори: „Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израеловог.”

Јешуино обновљено свештенство је служило да иде у све народе, ствара ученике и учи их да се покоре свим стварима које је Јешуа наредио.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 28:19-20
"19 Зато идите и научите све народе, урањајући их у име Оца и Сина и Одвојеног Духа,
20 и учећи их да држе све што сам вам заповедио. И ево, Ја сам увек са вама, све до свршетка овог доба. Амеин."

И не само да требамо као Јешуини ученици вршити све оно што је Јешуа наредио, већ такође требамо и да Га опонашамо и друге подучимо да раде исто.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)
11:1
1 Опонашајте ме, као што и ја опонашам Месију.

Јован (Јоханан) нам каже да ако живимо у Јешуи, онда бисмо морали ходити чак и онако како је Он ходио.

Прва Јованова посланица (Yochanan Aleph) 2:6
6 Онај ко каже да пребива у Њему, дужан је да и сам ходи као што је и Он ходио.

Јевреји имају традицију да опонашају своје велике људе. „Ходити како је Он ходио“ хебрејски је устаљени израз, који значи да бисмо требали практиковати исту веру коју је Јешуа практиковао (до последњег детаља). То је оно што значи помирити се са Елохимом тако што ћемо се помирити са личношћу Јешуе. Помирујући се с Њим ми се миримо са свима.

Друга посланица Коринћанима (Qorintim Bet)
5:18

18 А све је од Елохима, који нас је помирио са Собом кроз Јешуу Месију и дао нам службу помирења,

19 да објављујемо да је Елохим био у Месији и помирио свет са Собом, не рачунајући им њихове преступе, и обавезао нас на реч помирења.

Да бисмо се помирили са Јешуом и ходили како је Он ходио, морамо видети да ли Јешуа још увек практикује јудаизам. Постоје многа сведочанства о свему овоме у Обновљеном савезу. На пример, у Марку 11:25-26, Јешуа каже да кад смо у молитви требамо опростити другима њихове преступе, да би нам такође било опрштено.

Јешуа је коментарисао Амиду, односно јеврејску стојећу молитву, која је централни део готово сваке јеврејске ритуалне службе богослужења. У Амиди се моли за опроштење, а овде Јешуа каже да ако желимо да нам Елохим опрости, онда морамо и ми опростити другима. Историја нам такође говори да су Јевреји у Јешуино доба носили и тефилин (филактерије) и цицит (ресе). Треба напоменути да Јешуа никада није рекао да се не носи тефилин или цицит. Уместо тога, критиковао је оне који су направили посебне каишеве за свој тефилин (да би их видели други мушкарци), а такође и оне који су продужили своје циците, тако да се вуку по земљи (као

што то и данас раде неки ортодоксни јеврејски мушкарци).

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 23:5

5 Али сва своја дела чине да би их људи видели.
Проширују своје филактерије и продужују крајеве [тј. продужују ресе] на одећи.

А ако желимо опонашати Јешуин ход као средство помирења, требало би приметити да је Јешуин обичај био да иде у синагогу на Шабат.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 4:1

16 Тако је дошао у Назарет, где је одрастао. И по Његовом обичају, на Шабат је ушао у синагогу и устао да чита.

У јудаизму се сматра чашћу стајати пред сабором и читати Писмо, а на њега су позвани само они са добрим угледом. То нам говори да је Јешуа био уважавани члан у својој синагоги. А ако је Јешуа био уважавани члан у својој синагоги, то је онда и наш идеал.

Понекад Ефремити не верују јеврејској синагоги, можда зато што не могу уочити који делови јудаизма настављају стил обожавања наших праочева (који је постојао пре Вавилона), а који делови су створени у Вавилону. Међутим, Шаул нам каже да је богослужење (и стил синагоге) била једна од ствари које је Јуда

добила да одржава док су Ефремити били расејани у другим народима.

Римљанима посланица (Romim) 9:4-5

4 Они су Израелци, које је Јахве усвојио и њима припадају слава, савези, Тора и служба [обожавања] Елохиму и обећања;

5 од којих су праочеви, и од којих по телу Месија дође, који је изнад свега, вечно благословљени Елохим. Амеин.

Следећим Јешуиним обликом богослужења можемо зауставити многе некоректне интерпретације које прожимају рабински јудаизам и хришћанство. Али какве некоректне интерпретације?

У Назарећанском Израелу видели смо да су ученици настављали да приносе животињске жртве све док је храм постојао. То знамо јер у Делима 21 постоји разговор између Јакова и Шаула (Павла) у којем Јаков говори Шаулу да плати 15 животињских жртава потребних за одвајање назирејског завета за себе и још четири човека. Пет од ових животињских жртава било је за грех (Бројеви 6:14). Овим је Јаков рекао да ће "сви знати" да је и Шаул такође уредно ходио и држао целу Тору.

Апостолска дела (Ma'asei) 21:23-24

23 Зато учини ово што ти кажемо: Имамо четири човека који су [такође] под [назирејским]

заветом.

24 Поведи те људе, очисти се с њима и плати за њих да обрију главу - и тако ће сви да знају да оне ствари о којима су били обавештени о теби [учењу против Торе] нису ништа, него да и ти ходиш уредно и да држиш Тору.

У првом веку је било прогона. Иако је понекад било могуће да ученици уђу у храм, у другим ситуацијама то није био случај. Апостол Јаков је, како каже извештај, убијен 62. године н.е. када су га бацили са храма, каменовали и потом докрајчили батинањем.

Они су отишли горе и бацили праведног човека и рекли једни другима: "Каменујмо Јакова Праведног." И почели су га каменовати, јер га није усмртио пад; а он се окренуо, клекнуо и рекао: "Ја Те молим, Господе Боже, Оче наш, опрости им, јер они не знају шта чине." И док су га каменовали, један од свештеника од синова Рехаба, син Рехабита, које спомиње пророк Јеремија, повика говорећи: "Престаните, шта радите? Праведник се моли за вас." А један од њих, који је био пунији, узео је батину са којом се истреса одећа, и ударио праведног човека по глави. И тако је он претрпео тешке патње. И сахранили су га на лицу места, код храма, а његов споменик и даље има остатке поред храма. (Еузебије, црквена историја, цитирајући Хегезипа, 2.23.4.10-18)

Осам година касније (70. године н.е.) када су Римљани уништили храм, ученици су побегли у Пелу. Након овога

назаретљани више нису били повезани са Јудиним домом путем храмске службе, али су још увек могли ући у синагоге све док Birkat HaMinim није основан око 80-90. године н.е.. Birkat HaMinim је проклетство над верницима у Јешуу. Првобитно је написан за назаретљане и све остале сличне фракције (minim), али је језик касније промењен да би се касније читало као клеветници (l'malshinim). Међутим, намера да се проклињу верници у Јешуу је врло јасна. Ово проклетство се изговара три пута дневно од стране ортодоксних Јевреја, као што пише у члану 12 Амиде (Стојеће молитве). Прво прочитајмо модификовану верзију (за клеветнике).

Ортодоксна Амида (Стојећа молитва) Благослов
12

12 А за клеветнике [l'malshinim] нека не буде наде, и нека све зло у трену буде уништено и сви Твоји непријатељи буду брзо срушени; а зле појединце искорени и разбиј, и уништи и понизи ускоро у нашим данима. Благословен да си, Адонај, који рушиш непријатеље и понижаваш грешнике.

У Берахоту 28б-29а, Вавилонском Талмуду пише да у свом изворном облику Birkat HaMinim се није односио на l'malshinim (клеветнике), већ на l'minim (секте, а нарочито назаретљане). (Бројеви су фусноте.)

Трактат 28б: Ових осамнаест [благослова] је у ствари деветнаест? Р. Леви је рекао: Благослов који се односи на Миним 18 успостављен је у Јабнеху.19 Чему је то требало да одговара? Р. Леви је рекао: По мишљењу Р. Хилела, сина Р. Самуела б. Нахманија, 20 Бог Славе громава; 21 по мишлењу Р. Танхума, реч Један 22 у Схеми; по мишљењу Р. Танума цитирајући Р. Јошуу б. Левија до малих пршљенова на кичменом стубу. Наши рабини су подучавали: Симеон ха-Пакули 23 приредио је осамнаест благослова како би био пред Рабаном Гамалиелом у Јабнеху. Рекао је Рабан Гамалиел мудрацима: 24 Да ли неко од вас може саставити благослов који се односи на Minim-е (секте)? 25 Самуел Мали устао је и саставио га. Следеће године 26 он је заборавио Трактат 29а: и два или три сата је покушавао да га се присети, и они га нису склонили. 1 Зашто га нису склонили видевши да је Раб Јуда рекао у име Раба: Ако је читалац погрешно у било ком другом благослову, не треба га склонити, али ако је благослов за Minim (секта), он треба да се уклони, јер сумњамо у њега да је Min (секташ)? (Вавилонски Талмуд, Берахот 28б29а)

Након уништења храма, назарећани више нису били везани за јудаизам кроз храмску службу. Након тога, Birkat HaMinim је ефективно завукао клин између сваког ко верује у Јешуу и остатка јудаизма. Од тог тренутка вера у Јешуу развела се од јудаизма и везала се пре

свега за Ефраимов Дом, за који је Јешуа рекао да је и Сам послан.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 15:24

24 А Он им одговори: „Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израеловог.”

Дакле, они који припадају дому Израеловом, који желе да практикују Јешуин мелхиседекијански јудаизам, треба да моле Амиду, изостављајући Благослов 12. А ако то значи да нисмо добродошли у синагоги, онда је наша алтернатива да подигнемо наше заједнице. А како се то ради, као и организациона структура унутар и међу заједницама је тема следећег поглавља. Оно што ћемо видети је да ако сви одрадимо свој део хођења, на онај начин како је Јешуа ходио са дисциплином, не само да ћемо заобићи некоректности рабинског јудаизма и цркве, већ ће то излечити и наш народ и донети помирење са Елохимом.

Глобални мелхиседекијански поредак

У ранијим поглављима видели смо да је Јешуа дошао да замени покварени рабински поредак обновљеним поретком Мелхиседека. Видели смо и како је Дух послао Шаула и Барнабу да проповедају о Јешуи не-јеврејским повратницима Ефремитима. У Делима 15 је одлучено да када се не-јеврејски Ефремити сложе да се уздржавају од четири гадости, могу да долазе у јеврејске синагоге у својим градовима, где би могли чути Мојсијеву Тору која се проповеда на Шабат. То је подразумевало да је присуствовање служби у синагоги требало да буде редован део њиховог живљења (баш као што је то био Јешуин обичај за време Његовог живота).

Дела апостолска (Ма'asei) 15:19-21

19 "Зато сматрам да не треба стварати неприлике онима из других народа који се враћају Елохиму [говорећи им да следе рабински процес обраћења не-Јевреја],

20 него им треба написати да се уздржавају од онога што је онечишћено идолима, од блуда, од удављенога и од крви."

21 Јер Мојсије од древних времена има по градовима оне који га проповедају, јер се његови списи сваког Шабата наглас читају у синагогама."

Након што су назарећани избачени из синагога наметањем Birkhat HaMinim-а, морали су да формирају сопствене заједнице. Оно што требамо видети у овом поглављу је како се те заједнице требају оформити и водити према Мелхиседековом уређењу.

У Ефесцима посланици 4., Сам Јешуа нам даје пет дарова за службу. У овом поглављу даје нам се до знања да Јешуа очекује да користимо ове дарове за обједињавање и изградњу нашег тела и да постанемо сличнији Њему.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:11-16

"11 И дао је неке да буду апостоли, неке да буду пророци, неке да буду проповедници добре вести, неке да буду пастири и учитељи,

12 како би усмеравали свете, како би служили и како би изграђивали Месијино тело,

13 док не достигнемо сви у јединство вере и познања Сина Елохимовог, у човека савршена, у меру раста пуноће Месијине;

14 да више не будемо мала деца коју као да бацају таласи и коју тамо-амо носи сваки ветар учења, јер слушају људе који се служе преваром и који их лукаво доводе у заблуду.

15 Него, говорећи истину у свему, љубављу узрастимо до зрелости да будемо попут Њега који је поглавар, а то је Месија,

16 из кога је цело тело састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у

складу са деловањем у мери сваког дела, чинећи да тело расте на поучавању себе у љубави.”

Стих 13 каже да се требамо организовати у складу са тим даровима све док не постигнемо јединство вере у љубави, и док сви не постанемо савршени људи (тј. попут Јешуе). Пошто наше тело тренутно није уједињено и будући да смо и сами далеко од савршеног (и као појединци, и као тело), још увек би требало да се оплемењујемо тим петоструким даровима за службу.

Када говоримо о овим петоструким даровима за службу као усавршавању, треба напоменути да постоји и специфичан начин на који ови дарови раде заједно. У Ефесцима посланици 2. нам се говори о томе да је живи храм требало да буде изграђен на ономе што се назива темељем апостола и пророка.

Ефесцима посланица (Ephesim)2:19-22

19 Дакле, више нисте странци ни дошљаци, него сте суграђани светих и чланова породице Елохима,

20 саграђени на темељу апостола и пророка, а угаони камен темељац је Сам Јешуа Месија.

21 У коме је цела грађевина складно повезана и израста у посвећени храм у Господару,

22 у коме се и ви такође изграђујете заједно за место пребивања Елохима у Духу.

То значи да апостоли и пророци играју посебну темељну улогу у успостављању доктрине. Пример тога смо већ видели у Апостолским делима, поглавље 15, где се основа апостола и пророка састала да би одлучила о тешком теолошком питању, као одбор апостола и старешина.

Дела апостолска (Ma'asei) 15:6

6 На то су се апостоли и старешине окупили да размотре то питање.

Разлог за заседање већа у Делима апостолским, поглавље 15 је било тешко теолошко питање, како се Јешуино тело не би поделило. Као што смо видели у Назарећанском Израелу, друштво верујућих истомишљеника се по Писму (Светом Писму) класификује као народ. Да је постојало више званичних друштава верујућих истомишљеника, постојала би два народа и они би се раздвојили. То је баш као што се данас рабински месијански Јевреји не мешају са назарећанима (него су два одвојена народа).

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 12:25

25 Али, Јешуа је знао шта мисле па им рече: „Опустеће свако царство које је против себе подељено, и неће опстати ниједан град или дом који је против себе подељен.

Али ако морамо имати једну доктрину да бисмо се ујединили, то мора бити и Елохимова доктрина, или нећемо моћи да уђемо у јединство с Њим.

Књига пророка Амоса (Amos) 3:3

3 Могу ли двоје ходати заједно, а да се најпре не усагласе?

Дакле, ако мора постојати само једна доктрина, и ако то мора бити Елохимова доктрина, онда веће које успоставља ту доктрину мора бити састављено од оних који чују у Духу и могу јасно изговорити оно што чују. Као што показујемо у “Владавини Торе”, то су апостоли и пророци, јер су апостоли и пророци две врсте дарова који (по дефиницији) чују у Духу. (Није да други дарови не могу чути у Духу, али, по дефиницији, апостоли и пророци могу.)

Сада морамо да разумемо како су дарови за службу (апостоли, пророци, еванђелисти, пастири и учитељи) повезани са положајима службе (апостоли/свештенство, старешине, ђакони и народ). Док било ко од нас може имати било које (или све) дарове (апостол, пророк, еванђелист, пастир или учитељ), наш положај службе у телу одређује се проналажењем места на којем можемо најбоље служити. Дакле, један човек са апостолским даром може бити позван у свештенство (где би могао служити као апостол), док би други човек са апостолским даром могао да служи као старешина у заједници. Апостолски дар указује да може испунити

водећу улогу. Он још увек мора да буде одговоран апостолској основи (као што је Шаул морао да извештава Јакова у Делима апостолским 21.), али може да делује и без надзора током одређених временских периода. У Делима апостолским 15 та фраза „апостоли и старешине“ односи се на апостоле свештенства и духовне старешине (вође) заједнице.

(За више информација о дару пророчанства и слушању у Духу, погледајте „О говору у језицима“, у Назарећанским студијама Писма, Свезак 1.)

У Ефесцима 2:20 се каже да је Јешуа Месија главни камен темељац ове доктринарне основе. Можемо то можда визуализовати на овај начин.

На овој слици Јешуини прави апостоли и пророци су у духовној вези са Јешуом. То значи да морају имати дубоку везу са Јешуом у Духу (нпр., Јеванђеље по Јовану 15).

Јеванђеље по Јовану (Yochanan) 15:5

5 Ја сам чокот, а ви сте лозе. Ко буде у Мени и Ја у њему, он доноси много плода, јер без Мене не можете чинити ништа.

Заједно они формирају теолошки темељ на којем се може изградити духовни дом обожавања. Зато се остали службеници (еванђелисти, пастири и учитељи) морају надоградити на њихов темељ, а не постављати друге темеље.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph) 3:10-15

10 Према наклоности Елохимовој која ми је указана, ја сам, као мудри главни градитељ, поставио темељ, а други граде на њему. Али нека свако пази како гради на њему.

11 Јер нико не може да постави неки други темељ осим онога који је већ постављен, а то је Јешуа Месија.

12 А ако неко на том темељу гради златом, сребром, драгим каменом, дрветом, сеном, сламом,

13 свачије ће дело постати јасно; јер ће се оно у Дан прогласити, јер ће бити откривено ватром и ватра ће испитати свачије дело, ма које врсте да је.

14 Ако нечије дело које је на том темељу саграђено остане, тај који га је саградио добиће награду.

15 Ако нечије дело изгори, тај ће претрпети штету, а он ће се спасти, али ипак као кроз ватру.

Са постављеним теолошким темељима, Шаул и остали апостоли могли су да се фокусирају на изградњу заједница. Због тога, кад је Шаул ишао на своја службеничка путовања, не само да се састајао са људима, већ је тражио да постави и духовне старешине који би могли да воде заједнице у његовом одсуству.

Посланица Титу 1:5 показује нам да је посао свештенства да квалификују и постављају старешине.

Титу посланица (Titus) 1:5

5 Због тога сам те оставио на Криту да доведеш у ред оно што је мањкаво и да именујеш старешине по свим градовима, као што сам ти наложио.

Ми ћемо касније видети правила за именовање старешина, где није потребно да старешине имају апостолске или пророчке дарове. Лепо је ако их имају, али с обзиром да је већини људи потребан евангелизам, свештенство и подучавање, њихове потребе могу се добро опслуживати ако заједница има три старешине, од којих је један пастир, други еванђелиста, а трећи учитељ.

Постоји најмање шест нивоа ауторитета и организације у Посланици Титу 1:5. Већ смо видели да је Шаул извештавао о основи апостола и старешина (у Делима апостолским 15. и 21.). Заузврат, Шаул је осигурао покриће за Тимотеја, а Тимотеј је именовао старешине у сваком граду. Старешине пружају покриће ђаконима (слуге заједнице), а слуге заједнице пружају покриће за народ. Ово ствара глобално царство за Јешуу.

У следећем поглављу ћемо говорити о квалификацијама за старешине и слуге.

Старешине и слуге заједнице

Много пре него што је у Вавилону створен рабински ред, Израелом су владали, не рабини, већ најугледније старешине у сваком граду. То су често били успешнији и богатији људи, који су такође имали и поштовање људи, јер су служили као добри духовни примери заједници.

Приче Соломонове (Mishle) 31:23

23 Муж се њен познаје на вратима градским,
кад седи са старешинама земље своје.

Старешине би дословно седеле пред капијама и надгледале активности својих племена, изражавајући одобрење или негодовање због активности народа. И, очекивало се да ће народ поштовати и повиновати се одлукама старешина. Пета књига Мојсијева нам чак показује да су старешине служиле као законити суд правде и да су имали моћ над животом и смрћу у својим општинама.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 19:11-12

11 "Али ако неко мрзи свог ближњег, ако га вреба и нападне га, па га удари тако да овај умре, а онда побегне у један од тих градова,
12 нека старешине из његовог града пошаљу људе да га доведу оданде и нека га предају у руке крвном осветнику да се погуби."

У Вавилону је настао рабински поредак. Пошто је био искварен, Јешуа је дошао да га свргне и замени га обновљеним Мелхиседековим поредком. Једна од многих добрих ствари, коју је ово учинило, била је та што је овај поредак, враћао старије мушкарце у њихове законите улоге као узоре и судије, ако не у њиховим градовима у дијаспори, а онда бар у њиховој духовној породици у Јешуи. (Због тога видимо да нашим заједницама владају старешине заједница, а не рабини.) Било који брат може добити било који од петоструких дарова за службу, ако му га Јахве жели подарити. Било који брат може примити дар апостолства, пророчанства, евангелизма, пастирства, учења или друге дарове који су корисни у успостављању Јешуиног царства коме нема краја. Међутим, међу њима се прво броји апостолски дар.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)
12:28

28 А кога је заиста поставио Елохим у заједници:
прво апостоле, друго пророке, треће учитеље,
онда оне који чине чуда, затим оне који имају дар лечења, оне који помажу, оне који су способни да управљају и оне који говоре различитим језицима.

Један од разлога што се апостоли рачунају као први, јесте због природе њиховог дара. Прави апостол слуша у Духу и има чисто разумевање Писма (а самим тим и

доктрине). Због тога га могу послати да изврши било који задатак који му Дух зада.

[Напомена: ако апостол не може чути у Духу (или мисли да може, али уистину не може), или ако апостол не показује чисто разумевање Писма (или доктрине), вероватно је да је он лажни апостол. Лажни апостоли обично уче лажну доктрину, а шаље их неки други дух.]

Раздвојимо дарове од улога. Док су неки апостоли позвани да служе у одвојеном свештенству, други нису позвани да служе као одвојени свештеници (и још увек имају дар). Ипак, због природе апостолског дара (који није другачији од духовног генералног директора), старешина са апостолским даром може основати скупштину и он може водити заједницу све док се не нађу квалификоване старешине. Иако старешине могу имати било који (или све) дар, само онај са апостолским даром може сам успоставити заједницу.

Једном када се успостави скупштина, у идеалном случају ће је водити три или више квалификованих старешина. (Може постојати било који број старешина, све док су заиста квалификовани.) Међу многим квалификацијама за старешине је да они воле и служе Јешуин народ као што је то и Сам Јешуа чинио, полажући своје животе за њих у љубави и служби. Са њихове стране, од младих се очекује да се покоре својим духовним старешинама, понижавајући се да прихвате родитељску дисциплину, како би их Елохим могао у догледно време узвисити.

Прва Петрова посланица (Керфа Aleph) 5:1-7

1 Зато старешине међу вама подстичем, јер сам и ја као и они старешина и сведок Месијиног страдања, а и учесник у слави која ће се објавити:

2 Напасајте Елохимово стадо које је међу вама, служећи му као надгледници - не на силу, него добровољно; не ради непоштеног добитка, него оберучке;

3 не као да господарите над онима који су вам поверени, него будите пример стаду.

4 А кад се појави Врховни Пастир, примићете круну славе, која никад неће избледети.

5 Тако и ви, младићи, будите покорни старешинама. Да, сви се покорите једни другима, и обуците се у понизност, јер се Елохим супротставља поносима, а наклоност показује понизнима.

6 Понизите се, стога, под моћном Елохимовом руком, да би вас у догледно време узвисио,

7 и све своје бриге баците на Њега, јер се Он брине за вас.

Као старије племенске старешине, мелхиседекијанске старешине служе као пример пре свега стаду, али и онима ван заједнице. Морају знати како дати добар пример ходања у Духу. И иако не морају нужно да знају све fine сврхе пророчанства, они генерално морају познавати реч и живети у речи довољно добро да би

могли да подстичу, али и осуде оне који јој се супротстављају.

Титу посланица (Titus) 1:5-9

5 Због тога сам те оставио на Криту да доведеш у ред оно што је мањкаво и да именујеш старешине по свим градовима, као што сам ти наложио -

6 старшина мора да буде човек без кривице, да је једне жене муж, коме су деца верујућа и која се не могу оптужити да су распуштена или непокорна.

7 Будући да духовни надгледник управља Елохимовим домом, он мора да буде без кривице, да није самовољан, ни напрасит, нити да се одаје вину, ни насилан, ни похлепан за новцем,

8 већ гостољубив, љубитељ доброте, трезвен, праведан, посвећен, који је у стању да се контролише,

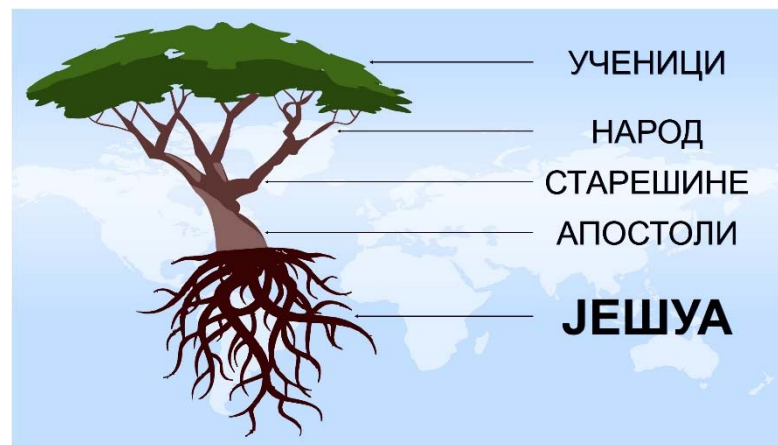
9 чврсто држећи верну реч којој је био подучен, да би могао, помоћу здраве науке, како подстицати, тако и осуђивати оне који јој се противе.

Апостоли бирају старешине у суштини зато што добро сведоче стаду и заједници о Јешуином исцељујућем ходу. Односно, они дају пример живљења повезаног са Јешуом у Духу.

Јеванђеље по Јовану (Yochanan) 15:4

4 Пребивајте у Мени и Ја ћу у вама. Као што лоза не може сама од себе да донесе плод ако не пребива на чокоту, исто тако не можете ни ви ако не пребивате у Мени.

Да би проширио аналогију, Јешуа је ефектно засадио Ефраимово дрво и тренутно служи као његов корен. Да бисмо били део истог стабла (или исте лозе), морамо бити одвојени/посвећени, као што је и Он одвојен/посвећен. Па ипак, имамо различите послове да испунимо као различити делови дрвета (или различити делови тела).

Ако је Јешуа корен Ефраимовог стабла, одвојени/посвећени апостоли су попут његовог стабла. Ово стабло узима хранљиве материје и влагу које корен шаље, и прослеђује их гранама (тј. старшинама), које затим подржавају мање гране (тј. слуге сабора или ђаконе), који заузврат служе и повезују листове (народ)

на дрвету. Старешине заједнице такође подржавају тежину мањих грана и лишћа.

Титу 1:7 каже да старешине не смеју бити похлепне. То би могло бити зато што ће старешине прикупљати десетке и приносе људи и користити их за обављање послова Великог Послања у свом граду. Старешине које добро владају и који раде по речи, биће исплаћени двоструко више од просечне зараде те општине. То није зато да могу уживати у лепим стварима. Уместо тога, ова подршка води рачуна о потребама њихових породица, тако да могу да се фокусирају на то да што ефективније, досегну до народа у њиховом граду.

Прва посланица Тимотеју (TimaTheus Aleph) 5:17
17 Старешине које добро предводе сматрајте достојнима двоструке зараде, посебно оне који напорно раде на томе да проповедају и подучавају.

Идеја је да старешине и људи раде заједно како би ширили Јешуину Добру Вест у својој заједници, тако да се Јешуино име прославља пред људима, а царство расте. Ово позива старешине да понизно служе, а народ да их подржи, тако да једни друге могу хвалити.

Друга посланица Коринћанима (Qorintim Bet) 1:14
14 као што сте једним делом и разумели, да смо вам ми хвала као што сте и ви наша хвала у дан нашег Господара Јешуе.

Ако народ и старешине буду заједно радили на унапређењу Јешуиног царства, тада ће и једни и други имати добре изгледе у дан суда, јер ће се видети да су учинили оно што су могли са својим земаљским минама (својим земаљским животима) како би помогли да изграде Јешуино царство овде и сада.

Старешине заједница могу примати госте, имати интернет емисије, писати или радити било какав доктринарно чист посао - али без обзира на то колико су успешни, не би требали узимати више од двоструке просечне зараде као своју плату, с обзиром да има толико других потреба у телу, укључујући сиромашне, сирочад, удовице, посланства, школе итд.

Старешине такође шаљу десетине десетака (плус поклоне, плус приносе) свештенству како би свештенство могло да учествује у подучавању и повезивању свих скупштина широм света. Ово укључује доктринарне савете, студије и још много тога. Док одвојени свештеници не узимају никакву плату, потребна су средства за извођење таквих послова у материјалном свету, а људи су извор овог финансирања. Да би ово функционисало, старешине морају научити народ да буде веран у давању десетка. Иако ово није увек популарно, они који воле Јешуу схватају да кошта новца то да би се донела слава Јешуином имену у реалном свету, и њима је угодно да то дају. Они знају да ће њихове жртве бити приписане на њихов рачун, и да је

то начин на који Јешуа жели да Му изградимо глобалну владавину којој нема краја.

Прва посланица Тимотеју 3. даје неке специфичности прво за надгледнике (старешине), а затим и за ђаконе (слуге). Обично би требало да буду породични мушкарци, јер и старешине и слуге служе као пример народу (а већина људи је у браку).

Прва посланица Тимотеју 3:1-13

1 Ово је непоколебљива изјава. Ако неко жели да служи као надгледник [старешина], хвале вредну службу жели.

2 Зато надгледник треба да буде без кривице, да је једне жене муж, да буде умерен у свему, трезвен, доброг понашања, да буде гостољубив, способан да поучава,

3 да се не одаје вину, да није насилан, него нежан, да није похлепан за новцем, ни свадљив, ни грамзив.

4 Треба да добро управља својим домом, а деца треба да му буду послушна и да показују дубоко поштовање.

5 Јер ако неко не зна да управља својим домом, како ће се бринути за Елохимову скупштину?

6 Не сме да буде новообраћеник, да се не би узохолио и пао под исту осуду као и ђаво.

7 Треба да буде на добром гласу и међу људима изван заједнице, да не би упао у срамоту и ђаволову замку.

8 Ђакони исто тако треба да буду достојни поштовања, да нису дволични, да не пију много вина, да нису похлепни за новцем,

9 држећи се тајне вере у чистој савести.

10 И нека се и они прво испитају, па онда нека служе као ђакони, будући да су нађени без кривице.

11 Жене исто тако треба да буду часне, да не клевету, него да буду умерене и верне у свему.

12 Ђакони нека имају само једну жену, нека добро управљају децом и својим домом.

13 Јер они који добро служе као ђакони, прибављају за себе добар положај и велику храброст у вери која је у Јешуи Месији.

Иако нам се у Матеју 23:9 говори да никога на земљи не зовемо нашим (небеским) Оцем, ако смо вољни да то прихватимо, старешине играју улогу сличну духовним очевима за заједницу. А ако се старешине могу сматрати духовним очевима у скупштини, тада се слуге (ђакони) могу сматрати старијом браћом. Њихов посао је да помогну старешинама, а такође и да служе потребама народа. Ако су старешине попут левитских свештеника, онда су ђакони попут Левита, који не само да су сакупљали десетке народа, већ су имали и друге дужности у подржавању свештенства. Ако служе верно значајан број сати, онда се могу платити (или делимично платити) из десетка и приноса. А ако се старешине рачунају достојним двоструке плате, тада се ђакони

требају рачунати као достојнима једне плате (тј. актуелне плате у том крају).

И док се Јешуине слуге морају водити примером, њихов је посао да одржавају заједницу чистом. Морају отпустити све оне који прекрше четири забране из Дела апостолских 15. (која се тичу идолопоклонства, сексуалног неморала, задављеног мяса и крви). У Првој посланици Коринћанима 5., Шаул кори Коринћане јер то нису учинили.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)
5:1-5

1 Заиста, чује се да међу вама има блуда, и то таквог блуда каквог нема ни међу не-Јеврејима: да један од вас има жену свог оца.

2 А ви се још узвисујете! Зар не би требало да тугујете и да из своје средине уклоните онога ко је починио то дело?

3 А ја, одсутан телом, али присутан духом, већ сам пресудио, као да сам с вама, ономе који је тако поступио,

4 да у име нашег Господара Јешуе, кад се ви скупите заједно са мојим духом, са силом нашег Господара Јешуе,

5 предате таквога Сотони на уништење тела, како би се дух могао спасти у дан Господара Јешуе.

Оваква врста "духовне екскомуникације" траје само док се грешник искрено не покаје (нпр., Друга посланица Коринћанима 2:8), али оно што овде морамо видети је да се ауторитет, да уклоне зло из средине, враћа градским старешинама у Јешуином мелхиседекијанском поретку. Тако је било и пре него што је рабински поредак постојао.

У следећем поглављу почећемо да говоримо о томе како да служимо на породичном нивоу.

Мушкарци, мужеви и браћа

Често се каже да је породица основни грађевински блок друштва. Иако је ово истина, сетимо се какво друштво Јешуа жели да ми градимо за Њега.

Писмо нам говори да Јешуа служи као глава над сваким мушкарцем, док мушкарци служе као главе над њиховим кућама.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)

11:3

3 Али желим да знате да је сваком мужу глава Месија, а жени је глава муж, а Месији је глава Елохим.

Неки мушкарци злоупотребљавају овај стих да би оправдали строгост и грубост према својим женама. Међутим, ово није Јешуин начин. Уместо тога, Његов начин је положити свој живот за нас и дати нам пример посвећености, љубави и служења.

Ефесцима посланица (Ephesim) 5:22-28

22 Жене потчините се својим мужевима, као Јахви,

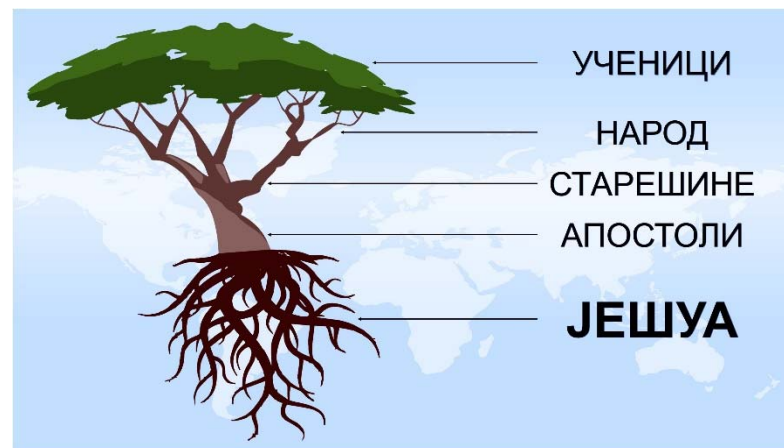
23 јер је муж глава жени као што је и Месија глава заједнице, и чијег је Он тела Спаситељ..

24 И као што је заједница подређена Месији, тако нека и жене буду својим мужевима у свему.

25 Мужеви, волите своје жене, као што је и Месија волео заједницу и Себе предао за њу,
26 да је посвети, очисти и опере водом кроз реч,
27 да би представио Себи славну заједницу, без мрље или боре или било чега таквог, посвећену и без мане.

28 Тако и мужеви треба да воле своје жене као своје тело. Ко воли своју жену, воли самог себе.

Видели смо да Јешуа подржава свештенство, а свештенство подржава старешине. Старешине подржавају ђаконе, а ђакони подржавају и служе народу.

Ако жена нема мужа (или ако њен муж није у вери), тада ђакони могу служити и подржавати супруге. Међутим, ако је муж у вери, боље је да се ђакони баве углавном с њим, јер ово продужује Јешуин божански поредак у домаћинство.

У “Владавини Торе” показујемо да је мелхиседекијански поредак духовно-војно царство које изгледа као обрнута меритократија заснована на служењу. На челу овог духовно-војног царства је Месија Принц.

Књига пророка Данила (Daniel) 9:25

25 Зато треба да знаш и да разумеш, да ће од часа кад изађе наредба да се Јерусалим обнови и поново сагради па до Месије Принца, бити седам седмица, и још шездесет и две седмице; улице ће се обновити, као и опкоп, али у тешким временима.

Реч Принц је у Стронговом Старом завету 5057, nagid, а односи се на војног заповедника који предводи на фронту.

OT: 5057 nagiyd (naw-gheed'); или nagid (naw-gheed'); од OT: 5046; командант (приликом окупације фронта), цивилни, војни или верски; генерално (апстрактно, множина), часне теме:

Међутим, иако је Јешуа Цар, Он не влада оштро над својим људима. Уместо тога, служи свом народу кроз жртву. Ово нам даје пример који треба да следимо, и ако волимо Јешуу и бојимо Га се, онда Га требамо следити. Постоје и посебне примене овог принципа и за мужеве и за жене.

Прва Петрова посланица (Керпа Алер) 3:1-7

1 Тако и ви, жене, будите покорне својим мужевима, да бисте оне који нису послушни Јахвиној речи, придобиле без речи својим понашањем,

2 кад виде ваше чисто понашање и дубоко поштовање.

3 И нека ваш украс не буде споља - у плетењу косе и украшавању златом или у ношењу фине одеће -

4 радије нека то буде особа скривеног срца, са непоткупљивом лепотом нежног и тихог духа, који је веома драгоцен у очима Елохима.

5 Јер су се на тај начин, у ранијим временима, посвећене жене које су се уздале у Елохима, такође украшавале, покоравалујући се својим мужевима.

6 Тако је и Сара била послушна Авраму и називала га „господарем”. А ви сте њене кћери ако чините добро и не бојите се никаквог застрашивања.

7 Тако и ви, мужеви, поступајте са њима у складу са доктрином, одајући част женама, као слабијим посудама, јер су и оне с вама наследнице милостивог дара живота, иначе ће ваше молитве наићи на препреку.

Кад муж не ода част својој жени као слабијој посуди или не пребива с њом према доктрини, тада Јахве спречава његове молитве (јер то Јахве не жели). Уместо тога, Јахве

жели да мужеви служе супругама у љубави, а жене да одговоре тражећи да служе својим мужевима у љубави. То ствара радосно окружење, а кад верници то ураде, то изграђује Јешуино царство.

Књига пророка Исаије (Yeshayahu) 9:7

7 Величини Његове владавине и мира неће бити краја. Он ће царовати на престолу Давидовом и над Његовим царством, да успостави и утемељи ово на правди и праведности, од сада па до века. Ревност Јахве над војскама то ће учинити.

Међутим, као што Елохимово царство није демократија, тако ни породица није. У Откривењу и Последњим временима видели смо да ће се (грчко-римски) демократски нови светски поредак срушити у 7 печату, док ће Јешуино царство (које је описано као камен) расти да постане велика планина (влада) која ће испунити читаву земљу и владати над њом.

Књига пророка Данила (Daniel) 2:34-35

34 Док си гледао, одвалио се један камен, али не помоћу људске руке, и ударио је кип у стопала од гвожђа и од глине и смрвио их.

35 Тада се наједном смрвило гвожђе, глина, бакар, сребро и злато, и све је постало као плева на гумну у лето, и ветар је све однео без трага. А камен који је ударио у кип постао је велика планина [влада] и испунио је целу земљу.'

Док Нови светски поредак жели заменити породицу државом, ми настојимо да поново успоставимо Јахвине оригиналне путеве (што значи Јахвин оригинални поредак).

Књига пророка Јеремије (Yirmeyahu) 6:16

16 Овако каже Јахве: 'Станите на путеве и гледајте. Питајте за старе путеве, питајте где је прави пут, и идите њим, па ћете наћи мир својим душама.' Али они говоре: 'Нећемо да идемо.'

Па, који су стари путеви у вези са породицама? Прво, схватимо да због тога што мушкарац има ауторитет, он је одговоран за све што се догађа, и добро и лоше. Ово је баш као што је официр у војсци одговоран за све што се одвија под његовом командом. На пример, настао је проблем када Аврам није тражио Јахвин савет у вези са Агаром. То нам показује да, иако мушкарац у идеалном случају треба да разговара са својом женом о свему (и да јој све каже), његов је посао да ту ствар предочи Јахви и пусти да Он одлучи.

Прва књига Мојсијева (B'reisheet) 16:1-6

1 Аврамова жена Сара још му није родила децу. Она је имала слушкињу Египћанку која се звала Агара.

2 Зато је Сара рекла Авраму: „Молим те, послушај ме. Јахве ме је учинио нероткињом. Молим те, лези с мојом слушкињом. Можда ћу

преко ње добити децу.” И Аврам је послушао Сарин глас.

3 Десет година након што се Аврам населио у хананској земљи, Аврамова жена Сара узела је Агару, своју слушкињу Египћанку, и дала је свом мужу Авраму за жену.

4 Тако је он легао са Агаром и она је затруднела. Кад је сазнала да је трудна, почела је с презиром гледати на своју господарицу.

5 Тада Сара рече Авраму: „Нека увреда која се мени наноси падне на тебе. Дала сам своју слушкињу теби у загрљај, и кад је сазнала да је трудна почела је да ме гледа с презиром. Нека Јахве суди између мене и тебе.”

6 А Аврам одговори Сари: „Ево, твоја је слушкиња у твојим рукама. Чини с њом шта хоћеш.” Тада је Сара почела да оштро поступа према Агари тако да је она побегла од ње.

Аврам је могао питати Јахву, јер је могао да чује Јахвин глас. Међутим, данас многи људи не чују Јахвин глас. Лек за то је да питамо пророка или апостола у скупштини (бар о главним питањима). То је због тога што пророци и апостоли чују Јахвин глас (по дефиницији). Међутим, овакво испитивање траје много времена, а то значи да треба постојати подршка апостолима и пророцима и прави однос унутар скупштине (тј. десетак). Јахвине речи неће нам увек одговарати. Понекад Његове речи могу довести до великих кушњи. Пример тога види

се у Агиди (везивању Исака), где је Јахве рекао Авраму да понуди свог сина Исака као жртву паљеницу.

Прва књига Мојсијева (В'reisheet) 22:2

2 Тада му је Јахве рекао: „Узми свог сина јединца Исака, кога толико волиш, иди у земљу Морију и тамо га принеси као жртву паљеницу на једном брду које ћу ти показати.”

Према једној школи мисли, ово је довело до отуђења између Аврама и Саре, јер кад је Сара умрла, Аврам је морао да путује до места где је Сара покопана, да тугује и да плаче због ње.

Прва књига Мојсијева (В'reisheet) 23:2

2 Сара је умрла у Киријат-Арви, то јест у Хеброну, у хананској земљи, а Аврам је дошао да ожали Сару и да је оплаче.

Без обзира да ли је Агида (везивање Исака) довела до отуђења између Аврама и Саре, поента је да је тај човек потпуно одговоран за све што се догоди у његовој кући. Из тог разлога, он треба да предочи све главне одлуке Јахви (и пусти да Он одлучује). То није начин демократије, јер демократија на крају захтева да муж и жена буду једнаки, и да ауторитет поделе подједнако. Ипак, иако брак није демократија, а муж има последњу реч, он такође има обавезу да своју жену учини срећном. Јахве нам говори да када је мушкарац свеже

ожењен, ослобођен је војне службе на читаву годину, тако да може да усређи своју жену.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 24:5

5 Ако се неко скоро оженио, нека не иде у војску и нека му се не намеће никакав други посао. Годину дана нека буде слободан код своје куће и нека усређује жену коју је узео.

Чини се да је и Шаул схватио да је ожењени мушкарац одговоран да удовољи својој жени.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)

7:33

33 А ожењени се брине о световним стварима, како да угоди својој жени,

И као што смо већ видели, ако мушкарац не ода част својој жени, Јахве ће спречити његове молитве.

Прва Петрова посланица (Kerpa Aleph) 3:7

7 Тако и ви, мужеви, поступајте са њима у складу са доктрином, одајући част женама, као слабијим посудама, јер су и оне с вама наследнице милостивог дара живота, иначе ће ваше молитве наићи на препреку.

Свака особа у телу, има своје место у телу - и док сви делови тела имају улоге и задатке, у исто време према свим деловима тела треба да се поступа достојанствено,

са љубављу, чашћу и поштовањем. Иако то важи и за мужеве и за жене, пошто је мушкарац овлашћен, његова је дужност да постави склад у својој кући и да пружи пример службе у љубави.

БРАЋА

Ако старешине и ђакони имају дужности и улоге које обављају у скупштини, мушкарци такође имају своје дужности и улоге. Раније смо видели да градске старешине имају обавезу успостављања правде у својим градовима.

Пета књига Мојсијева (Devarim) 19:11-12

11 "Али ако неко мрзи свог ближњег, ако га вреба и нападне га, па га удари тако да овај умре, а онда побегне у један од тих градова,
12 нека старешине из његовог града пошаљу људе да га доведу оданде и нека га предају у руке крвном осветнику да се погуби."

Градске старешине могу успоставити правду само када их становници града подржавају. Слично томе, Шаул нам такође каже да је посао мушкараца да зло избацују из средине.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)

5:1-5

1 Заиста, чује се да међу вама има блуда, и то

таквог блуда каквог нема ни међу не-Јеврејима:
да један од вас има жену свог оца.

2 А ви се још узвисујете! Зар не би требало да
тугујете и да из своје средине уклоните онога ко
је починио то дело?

3 А ја, одсутан телом, али присутан духом, већ
сам пресудио, као да сам с вама, ономе који је
тако поступио,

4 да у име нашег Господара Јешуе, кад се ви
скупите заједно са мојим духом, са силом нашег
Господара Јешуе,

5 предате таквога Сотони на уништење тела,
како би се дух могао спасти у дан Господара
Јешуе.

Сваки мушкарац је одговоран да увери скупштину да
његова породица није у греху. Понекад овакве прилике
могу захтевати љубазни укор. Без обзира колико
љубазно, када речи о дисциплини или корекцији морају
бити пренесене од породице до породице, мушкарчев
посао је да их испоручи, један брат другом, говорећи
истину у љубави. Овако скупштина постаје сигурна за
жене и децу.

Жене, супруге и сестре

Која је улога жене као супруге и као сестре у скупштини и заједници? Ово је тема која би могла да попуни књиге, али остаћемо усредсређени на основе.

Јахве је створио жену Еву (Хаву) као помагачицу која одговара њеном мушкарцу.

Прва књига Мојсијева (B'reisheet) 2:18

18 Јахве Елохим је затим рекао: „Није добро да човек буде сам. Начинићу му одговарајућу помоћницу.”

Реч "одговарајућа" је хебрејска реч *neged*. Ова се реч односи на колегу или пријатеља који стоји „на супрот или испред“ свог мужа.

OT: 5048 *neged* (*neh'-ghed*); од OT: 5046; предњи део, тј. део на супрот; конкретно колега или пријатељ; уобичајено (прилошки, нарочито са предлогом) на супрот или испред:

Док је жена створена као помагач, она није створена да буде робот, или као дрон који нема свог ума. Уместо тога, она је њена личност, али требало би да употреби своје таленте и способности да помогне свом мужу да успе. Циљ је да заједно учине све што могу за Јахву и Његов народ Израел. Зато што је жена створена на другачији начин, она може да види ствари са другачије

тачке гледишта. Ако се користи аналогија духовне војске, онда је мушкарац официр, жена је наредница, а деца су позорници. Док је официр одговоран за све одлуке, добар официр се редовно консултује са својим наредником и пажљиво слуша његове савете. Зна да његов наредник има другачију перспективу, а ипак цени његове увиде и подршку.

Будући да жене нису работи (већ су жива бића која имају своје увиде и мишљења), у неком ће тренутку доћи до неслагања између мушкарца и његове жене. Решење за то је схватити да је Јахве начинио мушкарца да буде глава куће и да се жена треба покорити свом мужу као вођи. То је баш као што се мушкарац, заузврат, мора подредити Јешуи као свом вођи. Ова веза пружа Јешуино царство у дом.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph) 11:3

3 Али желим да знате да је сваком мужу глава Месија, а жени је глава муж, а глава Месије је Елохим.

У идеалном браку, муж би требао разговарати са својом женом о свему и пажљиво слушати њене савете. Не мора нужно прихватити њен савет, али ипак би требао пажљиво слушати да чује шта су њене бриге и како да их најбоље реши. Затим све главне ствари предочити Јахви у молитви (као свештеник куће) и пустити Јахву да донесе коначну одлуку. (Као што смо рекли, ако не чује

Јахвин глас, може питати једног од пророка или апостола у скупштини, што значи да мора бити у коректним односима).

Будући да је она „насупротив“ свом мужу, и зато што није створена да буде дрон, жена се не може увек слагати са својим мужем у свему. Ипак, чак и када се не слаже, она мора да се покори мужу, да га поштује и даје све од себе да његове одлуке успеју.

Са своје стране, мушкарац треба да воли своју жену и да да себе за њу, као што Месија воли своју невесту и као што је дао Себе за њу. То је исправно чак и када се не осећа као да га његова жена поштује. (У браку, свака страна мора дати све од себе, било да друга страна даје све од себе, или не.)

Ефесцима посланица (Ephesim) 5:22-28

22 Жене потчините се својим мужевима, као Јахви,

23 јер је муж глава жени као што је и Месија глава заједнице, и чијег је Он тела Спаситељ..

24 И као што је заједница подређена Месији, тако нека и жене буду својим мужевима у свему.

25 Мужеви, волите своје жене, као што је и Месија волео заједницу и Себе предао за њу,

26 да је посвети, очисти и опере водом кроз реч,

27 да би представио Себи славну заједницу, без мрље или боре или било чега таквог, посвећену и без мане.

28 Тако и мужеви треба да воле своје жене као своје тело. Ко воли своју жену, воли самог себе.

Жени може бити тешко да поштује свог мужа ако он њу не поштује. Тешко јој је и да га поштује ако је он не слуша. Па иако то може бити понижавајуће, жена може привући пажњу свог мушкарца тако што се према њему односи с поштовањем (без обзира како се он према њој односи). Чак се и неверујући (или непобожни) мушкарци могу придобити на овај начин.

Прва Петрова посланица (Керфа Aleph) 3:1-7

1 Тако и ви, жене, будите покорне својим мужевима, да бисте оне који нису послушни Јахвиној речи, придобиле без речи својим понашањем,

2 кад виде ваше чисто понашање и дубоко поштовање.

3 И нека ваш украс не буде споља - у плетењу косе и украшавању златом или у ношењу фине одеће -

4 радије нека то буде особа скривеног срца, са непоткупљивом лепотом нежног и тихог духа, који је веома драгоцен у очима Елохима.

5 Јер су се на тај начин, у ранијим временима, посвећене жене које су се уздале у Елохима, такође украшавале, покоравалујући се својим мужевима.

6 Тако је и Сара била послушна Авраму и називала га „господарем“. А ви сте њене кћери

ако чините добро и не бојите се никаквог застрашивања.

7 Тако и ви, мужеви, поступајте са њима у складу са доктрином, одајући част женама, као слабијим посудама, јер су и оне с вама наследнице милостивог дара живота, иначе ће ваше молитве наићи на препреку.

У стиховима 5-6, Кефа (Петар) каже да је добро да сестре опонашају Сару, која се покорила њеном мужу, и називала га адони (мој господар). Без обзира да ли га је свакодневно звала господарем или не, чини се да је о њему мислила као о свом господару. Иако је ова пракса престала да буде популарна од када је демократија заменила хришћанска краљевства Европе, она је из Писма и може отклонити нека брачна питања.

Демократија сматра да су мушкарци и жене једнаки у очима закона. Ово може проузроковати брачне потешкоће у томе што охрабрује жену да себе види као „једнаку“, а не као помоћника свог мушкарца. Међутим, Писмо нас учи патријархату у којем мушкарци воде, а жене помажу. Када жена назове свог супруга Адоном (Господарем), то показује да је истинска Сарина кћерка и да покушава да поштује свог супруга. Иако се то често не поштује културолошки, то је оно што Писмо говори да се чини.

Стих 7. нас подсећа да посао мушкарца није да покорава своју жену. Уместо тога, посао је жене да се понизи и

покори. Такође је посао мушкарца да се према њој односи с љубављу, без обзира да ли она схвата потребу да се покори или не. Он треба да поступа с њом на овај начин, тако да његове молитве не би наишле на препреку.

ВРСНА ЖЕНА

Неке хришћанске традиције уче да жена не би требало да ради ван куће. Међутим, Писмо не ограничава жене на дом. На пример, Приче Соломонове 31. певају похвале врсној жени која послује у заједници. Уз мудрост, марљивост и напоран рад она служи не само свом мужу и породици, већ и потребитима у својој заједници.

Приче Соломонове (Mishle) 31:10-24

10 Ко ће врсну жену наћи? Она вреди много више од бисера.

11 На њу се ослања срце мужа њеног, и добитак му неће недостајати.

12 Узвраћа му само добро, а не зло, све дане живота свога.

13 Тражи вуну и лан и сваког се посла радо прихватају руке њене.

14 Она је као лађа трговачка, издалека доноси храну своју.

15 Устаје док је још ноћ и укућанима својим храну даје, и део својим слушкињама.

16 Размишља о њиви и затим је купује. Од рада руку својих виноград сади.

17 Она опасује себе снагом, и ојачава руке своје.

18 Она опажа да добро тргује, и ноћу јој се светиљка не гаси.

19 Руке своје према преслици пружа, у рукама својим вретено држи.

20 Руку своју пружа сиромашном: Да, руке пружа потребитом.

21 Не боји се за укућане своје кад је снег, јер су сви из дома њеног у топло и удобно одевени.

22 Израђује себи покриваче. Одећа је њена од лана и вуне пурпурне боје.

23 Муж се њен познаје на капијама градским, кад седи са старешинама земље своје.

24 Хаљине израђује и продаје их, а трговце снабдева појасима.

Реч *врсна* је хебрејска реч *chayil* (.לִּיץ Ова реч је преведена на различите начине, али се односи на особу која има моћ и храброст, попут војника или ратника.

ОТ: 2428 *chayil*; од ОТ: 2342; вероватно сила, било да су то људи, средства или други ресурси; тј. војска, богатство, врлина, храброст, снага:

Идеја је да жена из Прича Соломонових 31. буде снажна жена која даје сву своју одважност како би подржала свог мужа, породицу и своју заједницу. Она такође помаже да се изгради углед њеног мужа у заједници,

тако што ће му бити част седети пред капијама (стих 23). Те су ствари још увек идеал за жене у време Обновљеног савеза.

СЕСТРЕ У СКУПШТИНИ

Док се жена треба покорити свом мужу, то не значи да треба да се покорава осталим мушкарцима у скупштини. Такође, од ње се не захтева да потпуно ћути у скупштини. Уместо тога, доктрина жене која мора да ћути у скупштини заснива се на погрешном тумачењу Прве посланице Коринћанима 14:34-36.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph) 14:34-36

34 жене нека ћуте у заједницама, јер им није дозвољено да говоре. Него нека се потчине, као што и Тора каже.

35 А ако желе нешто да науче, нека код куће питају своје мужеве, јер не приличи жени да говори у скупштини.

36 Па зар је [аи] Елохимова реч од вас изашла? Или је допрла само до вас?

Први пут када ово читамо могло би се чинити као да Шаул говори да жене морају ћутати у скупштинама, и да он наводи Тору као ауторитет за то. Међутим, то не може бити тачно, јер Тора не говори овакве ствари. Даље, према том погрешном тумачењу, чини се да стих 36. долази ниоткуда. Па, шта говори овај одломак?

[Напомена: иако верујемо да је Обновљени савез прво написан на хебрејском или арамејском језику, такође се чини да постојећи арамејски и хебрејски рукописи или нису оригинали, или ако су оригинали, да су много модификовани (хеленизовани). Због тога грчке текстове обично користимо за анализу, јер изгледа да су старији.] У (грчком) Textus Receptus, стих 36. започиње с предлогом ау (аи). Стронгов Конкорданс нам говори да ова реч описује оно што се назива дисјункција или поређење.

НТ: 2228 (аи) е (ау!); примарна речца разликовања два повезана термина: дисјунктив, или; компаратив, него:

Ова реч означава оштар контраст двеју ствари које спаја. Када се користи на почетку реченице, "аи!" (аи) може значити "или", али обично значи нешто више попут шпанског "¡Ау!" или хебрејског Оу! ("Непријатељи!"). Ако бисмо превели (аи) на енглески језик у Шауловом контексту, то би вероватно превели у нешто попут: "Ох, каква бесмислица!"

У првом веку нису постојали наводници ни на хебрејском, ни на арамејском, ни на грчком. Дакле, овде има смисла да Шаул цитира другог аутора у стиховима 34. и 35., док у стиху 36. исмева оно што је други аутор рекао.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph) 14:34-36

34 [Цитирање:] "жене нека ћуте у заједницама, јер им није дозвољено да говоре. Него нека се потчине, као што и Тора каже.

35 [Цитирање:] А ако желе нешто да науче, нека код куће питају своје мужеве, јер не приличи жени да говори у скупштини." [крај цитата]

36 [Шаулов одговор] Ох! [Каква бесмислица!] Па зар је Елохимова реч од вас изашла [тј. потиче]? Или је допрла само до вас [значи, зашто сте ви једини који знају за ову наводну заповест из Торе]?

А као додатни сведок, арамејска Пешита користи сличан узвик, "Ох!" (יח) што се чини у складу са идејом да Шаул исмева овог другог аутора).

<p>Прва Коринћанима 14:36 36 Ох! [יח [Па зар је Реч од Елаха од вас изашла? Ох! [יח [Или је допрла само до вас?</p>	<p>או דלמא מנכון הו נפקת מלתה דאלאהא. או לותכון הו בלהוד מטת</p>
---	--

Иако је вођство скупштине мушко, није пожељно да жене буду потпуно тихе у скупштини, јер је цела идеја иза окупљања, обезбедити место за оне који имају Јешуин дух у својим срцима да се окупљају, обожавају и величају Елохима сваке седмице. То може бити у многим формама, али треба постојати време када они

који говоре у језицима требају говорити, кад год постоји прави тумач. И док нема жена апостола, могу постојати истинске жене пророчице и мора постојати време да оне проговоре, а други да пресуде. Неки од тих говорника могу бити жене.

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph)
14:27-29

27 И ако неки говоре у језицима, нека то чине највише двојица или тројица, и то по реду, а неко нека тумачи.

28 А ако нема тумача, нека ћуте у заједници, нека говоре себи и Елохиму.

29 И нека говоре два или три пророка, а други нека просуђују.

Желимо да наша окупљања духовно хране и буду радосни термини који воде људе ка обраћењу. Да би се то догодило, мушкарци и жене морају сарађивати и разговарати. Када се то ради у складу са Јешуиним Духом, у томе нема ништа неуредно (као што су жене говориле у време када је Јешуа био присутан). Главна ствар је слушати Елохимов глас и говорити само оно што Елохим жели да се говори. (Тако је увек сигурно.) Једна ствар коју Ефремити изгледа тешко могу да прихвате је то што су мушкарци и жене били одвојени када су улазили у храм и у побожне синагоге. Ово се заснива на стиховима у Левитима 15:19-20, који се баве ритуалима нечистоће током жениног месечног чишћења.

Трећа књига Мојсијева (Vayiqra) 15:19-20

19 Ако жена има исцедак, а исцедак из њеног тела је крв, нека због месечног циклуса буде нечиста седам дана. Свако ко је дотакне биће нечист до вечери.

20 На шта год легне, док је због месечног циклуса нечиста, биће нечисто, и све на шта седне биће нечисто.

Многе ствари нас могу учинити ритуално нечистима. Иако није грех бити ритуално нечист, то ипак значи да човек не може да води обреде. (Други кажу да не би требало ни да присуствује обредима ако је ритуално нечист, али то није доказано.) О овим стварима детаљно разговарамо у „О ритуалној чистоћи“, која је део Назарећанских Студија Писма, свезак 1. Међутим, у практичном смислу, оно што ово значи је да свештеници, старешине и ђакони (и заиста свако ко може) дају све од себе да у данима Шабата и празника не буду ритуално нечисти. Ово такође укључује да у тим данима нису имали брачне односе.

Друга књига Мојсијева (Shemote) 19:15

15 Затим је рекао народу: „Будите спремни [дословно: против] за трећи дан. Не прилазите женама.”

Традиционално, у синагогама се одваја по полу (а мала деца иду с мајком). Један од разлога за то је тај што тако жене не морају никоме да говоре да ли су чисте. Иако ће

млађим паровима бити тешко да остану ритуално чисти, старијима ће бити лакше да остану ритуално чисти (пошто њихове сопствене супруге више нису у својим годинама чишћења). Једноставним раздвајањем скупштине, ризик да старешине буду ритуално нечисте (и тиме нису у стању да воде обредне молитве) постаје знатно мањи.

[За детаље погледајте „О ритуалној чистоћи“ у Назарећанским Студијама Писма, свезак 1.]

Још једна ствар с којом Ефремити изгледа да имају потешкоће је јеврејски обичај жена које покривају главе. То се ради и са циљем да се прикрије женска лепота спољном свету и да се покаже да прихвата ауторитет. У Првој посланици Коринћанима 11:10, Шаул нам говори да би жена требала имати симбол власти на глави, због „анђела“.

Прва Коринћанима (Qorintim Aleph) 11:8-10

8 Јер није мушкарац настао од жене, него жена од мушкарца.

9 И није мушкарац створен ради жене, него жена ради мушкарца.

10 Зато, а и због анђела (посланика), жена треба да има власт над главом.

Реч "анђео" је у Стронговом Конкордансу НТ: 32, *aggelos* (изговара се *ang'-el-os*). Има вишеструко значење, од којих је једно пастир (тј. свештеник, старешина или други

службеник). Ова реч се такође преводи као гласник (а они који раде у служби су гласници).

НТ: 32 *aggelos* (*ang'-el-os*); од *aggello* (значи донети вест); гласник; посебно „анђео“; (или) имплицитно, свештеник: КЦВ - анђео, гласник.

Може бити да небески гласници (анђели) имају користи због симбола праведне власти на жениној глави. Такође може бити да је овај симбол праведне власти потребан као помоћ пастирима и другим гласницима (службеницима). Али зашто би то било?

Пастировање, саветовање и други облици службе могу постати лични. Да би свој посао обављао на прави начин, пастир (свештеник) мора да развије блиске односе са онима којима служи. Природно је да жене осећају привлачност према мушкарцима у вођству, посебно када се занимају да их боље упознају. Исто је тако природно да мушкарци развијају осећаје према женама које гледају према њима, а будући да су мушкарци визуелно оријентисани, визуелни симбол ауторитета може помоћи. Пошто Сотона непрестано покушава одвлочити пажњу службеницима, што више жена може помоћи службенику да се усредсреди на Елохима прикривањем њене лепоте, то боље.

Пошто покривала за главу нису један од четири прописа из Дела апостолских 15, не правимо поделе око тога. Међутим, то је добра пракса за сваку жену која жели да

ради ствари онако како су рађене у Јешуино време. (За више детаља погледајте „Покривала за главу у Писму“, у Назарећанским Студијама Писма, Свезак 1.)

Учите децу правом путу

До сада смо видели како свештенство, старешине, службеници заједнице и муж-жена тимови морају заједно да раде на развоју Јешуиног царства. Али која је улога деце?

Улога детета у скупштини је једноставно да се обучи да иде правим путем, тако да кад је старије, не одступи од њега. Оно учи како ходати онако како је Јешуа ходао.

Приче Соломонове (Mishle) 22:6

6 Одгајај дете према путу којим треба да иде, па неће одступити од њега ни кад остари.

Једна од најважнијих функција скупштине је обука следеће генерације Израелаца. Обука је другачија од учења. На пример, арбориста (професија неговања дрвећа) не учи младо дрво ничему (нема предавања). Уместо тога, арбориста савија и подрезује гране док су још младе и флексибилне. Ако свој посао обавља исправно, тада ће дрво, када се узгоји, бити јаче и моћи да поднесе тежину већег броја плодова. То ће такође значити да ће дрво касније у животу требати мање резивања. Исти концепт важи и за децу. Ако своју децу обучимо да упражњавају исправне навике док су мала, касније ће им требати мање резивања (што ће значити мање бола). Стога, док обука изискује дисциплину и од родитеља и од деце, обучавати их је усрдност.

Приче Соломонове (Mishle) 13:24

24 Ко штеди прут, мрзи сина свог, а ко га воли, одмах га опомиње.

Обучавати дете на Јешуин начин значи не само да му показујемо како ходати као Јешуа, већ и да му помажемо у томе. Односно, помажемо му да успостави добре навике које ће се свидети Јешуи. То значи читати реч, придржавати се Јахвиних дана, давати десетак, давати сиромашнима, служити другима у скупштини и ван заједнице. Ако наша деца савладају ове навике док су још млада, тада ће попут дрвета у нашем ранијем примеру одрасти и захтеваће само мања резивања.

Понекад се родитељима саветује да „живе онако како би желели да њихова деца живе“. То је зато што ће наш пример нашој деци рећи више него наше речи. Ако желимо да наша деца буду благословена за читање речи, тада бисмо им требали дати пример читања. Ако желимо да буду благословени за помоћ сиромашнима, онда бисмо требали помагати сиромашнима. Ако родитељи не дају својој деци такав пример, чак је и најбољи савет на свету лицемерје (и мало је вероватно да ће га следити).

Колико год да је утемељујуће пружање доброг примера, такође је неопходно да помогнемо нашој деци да практикују добре навике. Рецимо, на пример, родитељ даје десетак, али истовремено не обучава дете да даје десетак док још живи у родитељској кући. Родитељ

може очекивати да ће, када његово дете напусти дом, следити пример који му је дат. Иако се то може и догодити, лакше је ако је дете обучавано да даје десетак док је још у родитељској кући. На тај начин, када напусти дом, наставиће да практикује исте добре навике као и до тада. Ова врста обуке избацује искушење из једначине. Као и дрво које је од раног доба правилно орезивано, ни њему неће бити потребно орезивање да би био благословен скупштини.

Са његове стране, дете треба да слуша своје родитеље у Јахви. Поштовати их „у Јахви“ значи да дете треба да ради оно што његови родитељи кажу, све док је то у складу са Писмом.

Ефесцима посланица (Ephesim) 6:1-4

1 Децо, слушајте своје родитеље у Јахви, јер је то исправно.

2 „Поштуј свог оца и своју мајку“ - што је прва запосвест са обећањем:

3 „Да ти буде добро и да дуго живиш на земљи.“

4 А ви, очеви, не раздражујте своју децу до гнева, него их одгајајте у образовању и опомени Јахвиној.

Опет, овде постоји двосмерна веза, као и између мужева и жена. Важно је да родитељи обучавају своју децу са стрпљењем, на начине који их не фрустрирају или провоцирају до гнева. Потребно је стрпљење и време да се деца обуче на овај начин, али овакво стрпљење и

љубав се исплате, јер тада деца не постану огорчена и не изгубе се у свету.

У идеалном случају, сви бисмо били одгајани у брижним породицама које би нас обучавале Јешуином путу, многи људи бивају позвани у веру, а да нису имали правилан одгој. Добра је вест овде да старешине и службеници заједнице такође могу да дају овакву врсту обуке, пошто су старешине одабране за овако нешто барем делимично, јер су њихове породице у добром реду (стих 4.).

Прва посланица Тимотеју (TimaTheus Aleph) 3:1-5

1 Ово је непоколебљива изјава. Ако неко жели да служи као надгледник [старешина], хвале вредну службу жели.

2 Зато надгледник треба да буде без кривице, да је једне жене муж, да буде умерен у свему, трезвен, доброг понашања, да буде гостољубив, способан да поучава,

3 да се не одаје вину, да није насилан, него нежан, да није похлепан за новцем, ни свадљив, ни грамзив.

4 Треба да добро управља својим домом, а деца треба да му буду послушна и да показују дубоко поштовање.

5 Јер ако неко не зна да управља својим домом, како ће се бринути за Елохимову скупштину?

Једна од обележја старешине јесте да су му деца верујућа и нису непослушна према нежном (брижном) ауторитету. Они такође не расипају (или губе) своју енергију у свету.

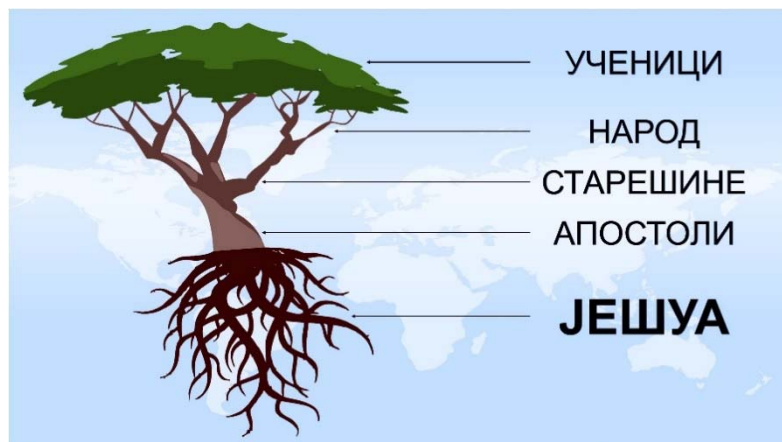
Титу посланица (Titus) 1:5-6

5 Због тога сам те оставио на Криту да доведеш у ред оно што је мањкаво и да именујеш старешине по свим градовима, као што сам ти наложио -

6 старешина мора да буде човек без кривице, да је једне жене муж, коме су деца верујућа и која се не могу оптужити да су распуштена или непокорна.

Деца старешина такође служе као пример стаду. Она би требало да буду верујућа, а не непослушна нежном ауторитету. Такође не би требало да расипају (троше) своју енергију у свету. Уместо тога, они би требали имати срце да воле и служе другима.

Попут дрвећа, деца одрастају и заузимају своја места у глобалном Јешуином поретку, дајући од себе то да служе потребама других у љубави. Што више помогнемо деци да развију овакво срце док су још млада, бољи ће им бити живот када одрасту.

Решавање спорова: Јеванђеље по Матеју 18

Пошто је људска природа зла, јаки освајају и тлаче слабије. Јешуа нам говори да не требамо бити такви у међусобним односима. Уместо тога, јаки требају да служе слабијима, док слабији треба да поштују и подржавају своје пастире из љубави према Јешуи.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 20:25-28

25 И Јешуа их позва к себи па рече: „Знате да владари не-Јевреја господаре над њима и великаши их држе под влашћу.

26 Али, нека међу вама не буде тако. Него, ко хоће да буде велик међу вама, нека вам буде слуга,

27 и ко хоће да буде први међу вама, нека вам буде слуга,

28 баш као што ни Син Човечији није дошао да Му служе, него да служи и да Свој живот да као откупнину за многе.”

Зато што желимо опонашати Јешуу и ходити како је Он ходио, ми ћемо вежбати мелхиседекијански облик јудаизма из првог века (који је доступан за свих дванаест племена). Не би требало бити рабина и рабинских традиција, јер је рабински поредак извртање левитског поретка (а ми смо од реда Мелхиседека). Сваку синагогу требао би водити одбор старешина тог града (као што је било пре изгнанства у Вавилон), а све скупштине требало

би да буду повезане глобалним посвећеним (одвојеним) свештенством. Ова веза успоставља царство за Јешуу у свим државама. Иако смо тренутно у расејању под вавилонском влашћу, царство које ћемо успоставити данас за Јешуу, ће бити царство које влада и царује над народима након што почне миленијум, као што пише у Књизи пророка Данила 2:44.

Књига пророка Данила (Daniel) 2:44

44 У данима тих царева, Елохим небески ће утврдити царство које никада неће пропасти. И то царство се неће препустити другом народу. Оно ће растури и затрти сва та царства, а само ће се одржати заувек,

Сваком царству су потребни закони и судови. Наш закон је Тора, и иако га примењујемо по Јешином Духу, и даље су нам потребни судови. У практичном погледу, градске старешине ефективно формирају општинске судове, док је одбор према Делима апостолским 15. био пример врховног суда. Треба такође напоменути да постоје правила и процедуре за судске случајеве, што Јешуа објашњава у Матеју 18. Као што почиње поглавље, ученици су дошли к Јешуи да Га питају ко је највећи у царству. Јешуа им одговара да, уколико се не обрате и не постану попут мале деце неће ни ући у царство.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 18:1-5

1 У то време Јешуи приђоше ученици и упиташе:

„Ко је највећи у царству небеском?”

2 А Јешуа позва к Себи једно дете, постави га међу њих

3 па рече: „Истину вам кажем: ако се не обратите и не постанете као деца, нећете ући у царство небеско.

4 Ко се понизи као ово дете, највећи је у царству небеском.

5 И ко прими једно овакво дете у Моје име, Мене прима.”

Када су ученици питали ко је највећи, зашто је Јешуа говорио о условима за улазак? Можда зато што жели да разумемо циљ.

Пре пубертета деца су углавном невина и скромна. Они су углавном заинтересовани за учење и мање се такмиче (како са одраслима, тако и једни са другима). Овакви требамо да будемо.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 18:6-9

6 „Ако неко наведе иједног од ових малених који верују у мене да згреши, боље би му било да му око врата обесе млински камен и да га утопе у дубинама морским.

7 Тешко свету због поступака који наводе на грех. Ове замке морају да дођу, али тешко човеку преко кога оне долазе.

8 Ако те твоја рука или нога наводе на грех, одсеци је и баци од себе. Боље ти је да у живот

уђеш хром или осакаћен него да имаш обе руке или ноге, а будеш бачен у огањ вечни.

9 И ако те твоје око наводи на грех, извади га и баци од себе. Боље ти је да у живот уђеш само с једним оком него да имаш оба ока, а будеш бачен у огањ гехене.

Не само да треба да будемо невини као мала деца (да не би изазвали грехе), већ требамо и да помогнемо да се спаси изгубљено. То значи да морамо успоставити место где се изгубљени и расути Израелци могу чувати и хранити, а затим се окренути нашим заједницама да привучемо изгубљене и расуте унутра.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 18:10-14

10 Пазите да не презрете једног од ових малених. Јер, кажем вам: њихови посланици на небесима увек виде лице мога Оца, који је на небесима.”

11 Јер Син Човечији је дошао да спасе оно што је изгубљено.

12 „Шта мислите: ако човек има сто оваца, и једна од њих залута, зар неће оставити оних деведесет и девет и отићи у планине да потражи ону која је залутала?

13 Па ако је нађе, истину вам кажем, радоснији је због ње него због оних деведесет девет што не залуташе.

14 Тако ни ваш небески Отац не жели да пропадне иједан од ових малених.”

Затим Јешуа каже „Штавише“ и описује правну процедуру коју користимо за решавање спорова у оквиру тела.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 18:15-17

15 „Штавише, ако твој брат згреши против тебе, иди и насамо му реци о његовој кривици. Ако те послуша, поново си стекао брата.

16 А ако те не послуша, поведи са собом још једнога или двојицу, да се 'устима двојице или тројице сведока свака реч може утврдити.'

17 Ако ни њих не послуша, обавести скупштину. Па ако ни скупштину не послуша, односи се према њему као према паганину или порезнику.

Јешуа је рекао, ако знаш да је твој брат згрешио, иди разговарај са њим понизно, насамо. Ако те послуша, може доћи до поправљања ситуације без потребе за гласинама или негативним причама. Циљ је решити ситуацију без каљања нечијег угледа. Ипак, ако се ваш брат не понизи или не жели да вас послуша, узмите још једног или два сведока. У идеалном случају то могу бити ђакони или старешине у скупштини, неко ко може објаснити шта пише у Писму. Циљ је доношење одлуке без тога да сви у скупштини дознају за прекршај.

Ако починилац и даље не чује Јахвину реч, тада ствар треба да буде објављена пред људима, а људи да одбаце онога који уноси грех у табор. Ако руководство није било укључено у кораку 2, они морају да буду

укључени код корака 3, јер су старешине једини који имају овлашћења да грешника одстрани из табора.

Ако дете направи прекршај, онда би то требало да буде упућено родитељима. Ако је супруга учинила прекршај, и ако је њен муж део заједништва, ствар би требало да буде предочена њему.

Треба такође напоменути да није сваки грех позив на одстрањивање грешника из табора. Као што смо видели раније, постоје четири ствари којих се нови верници морају уздржати пре него што добију дозволу да уђу у заједништво. То су идолопоклонство (које је духовна прељуба), сексуални неморал, задављено месо и крв. Ове четири ствари одговарају четрима врстама смртних казни за прекршаје у Тори.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:19-21

19 Стога је моја пресуда да не стварамо неприлике онима, који су међу не-Јеврејима окренути ка Елохиму:

20 него им треба написати да се уздржавају од онога што је онечишћено идолима, од блуда, од удављенога и од крви.“

21 Јер Мојсије кроз многе генерације, има у сваком граду оне који га проповедају, који га читају сваког Шабата у синагогама.”

Пошто је мушкарац у Коринту био сексуално неморалан са женом свог оца, Шаул је рекао да га протерају. Ово је

еквивалент каменовању из Обновљеног Савеза. Грешник се одстрањује из табора, осим ако се не покаје (а циљ је кајање).

Прва посланица Коринћанима (Qorintim Aleph) 5:1-5

1 Заиста, чује се да међу вама има блуда, и то таквог блуда каквог нема ни међу не-Јеврејима: да један од вас има жену свог оца.

2 А ви се још узвисујете! Зар не би требало да тугујете и да из своје средине уклоните онога ко је починио то дело?

3 А ја, одсутан телом, али присутан духом, већ сам пресудио, као да сам с вама, ономе који је тако поступио,

4 да у име нашег Господара Јешуе, кад се ви скупите заједно са мојим духом, са силом нашег Господара Јешуе,

5 предате каквога Сотони на уништење тела, како би се дух могао спасти у дан Господара Јешуе.

Међутим, зато што волимо Јешуу, не желимо давати од себе минимум, желимо да дајемо свој максимум. Ни на који начин не желимо преступити Тору, јер преступити Тору само у једној тачки значи да нисмо остварили зацртани резултат и да смо криви за све. Ипак, осим на четири услова за улазак, наш фокус није на просуђивању других, већ у пружању нашег најбољег примера уз

истовремено исказивање милости свима онима који покушавају да држе Тору.

Јаков (Yaakov) 2:10-13

10 Јер онај ко држи целу Тору, па ипак посрне у једном, постао је крив за све.

11 Јер онај који је рекао: „Не чини прељубу”, рекао је и: „Не почини убиство.” Ако дакле не учиниш прељубу, а починиш убиство, крив си за преступање Торе.

12 Говорите и поступајте као они којима ће бити суђено по тори слободе.

13 Јер суд ће бити немилосрдан према ономе ко сам није био милосрдан. Милосрђе побеђује над пресудом.

Циљ је, дакле, да они који су јаки у вери дају пример онима који су слаби и помогну им да чине боље. Међутим, ако било ко учини неко од кривичних дела смртне казне из Торе, биће смештен изван табора док се не покаје и не обрати. Тада ће бити добродошао и биће утешен.

Друга посланица Коринћанима (Qorintim Bet) 2:6-8

6 Ова казна коју је изрекла већина је довољна за таквог човека,

7 зато му, радије, спремно опростите и утешите га, да га не би сломила превелика туга.

8 Зато вас молим, уверите га да га волите.

Требали бисмо схватити да се Јеванђеље по Матеју, поглавље 18. односи само на оне који су донели одлуку да дођу под окриље старшина заједнице. То значи да су они предати ауторитету руководства. Понекад Ефремити покушавају да одредбе из Јеванђеља по Матеју 18. примењују на одређене интернет ситуације и друге ситуације у којима не постоји ланац надлежности или ауторитета. Међутим, у контексту, оне се примењују само када су све странке под мелхиседекијанском надлежношћу и ауторитетом и ако су на други начин у коректном односу са телом.

Ефраимов напредак

У Назарећанском Израелу видели смо како народ Израела може бити подељен у две главне пророчке групе, назване два дома Израела. Јужни дом се зове Јудин дом, док се северни дом зове дом Израела или Ефраима. Првобитно јужно царство Јуде се састојало од два (или неки кажу три) племена, док је северно царство имало десет племена. У ширем смислу, уопштено гледано, данашњи Јевреји духовно потичу од Јудиног дома, док хришћани духовно потичу од северног дома Израела (Ефраим). Јешуа је био послан северном дому Израела (на Његовом првом путовању).

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 15:24

24 А Он им одговори: „Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израеловог.“

С временом је ситуација постала сложенија, тако да данас постоји више од једне пророчке групе Јевреја и више од једне пророчке групе Ефремита. Пошто је северно царство било непослушно Тори, Јахве је послао Асирце да одведу Ефраима у физичко и духовно заробљеништво (око 732. године пре нове ере). По истеку времена у заточеништву они се још увек нису покајали, па су се расули у све народе, испуњавајући обећања дата патријарсима. (За детаље погледајте Назарећански Израел). У исто време Асирци су такође заробили већину Јевреја. Све је ово данас врста

пророчког духовног ропства у Асирији. Јешуа је рекао да је дошао да ослободи ове духовне заробљенике и потлачене.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 4:18

18 „Јахвин Дух је на мени, јер Ме је Јахве помазао да објавим добру вест сиромашнима, да исцелим оне сломљеног срца, да проповедам ослобођење [духовно] заробљенима и враћање вида слепима, да пустим [духовно] потлачене на слободу...“

У Откривењу и Последњим временима видели смо да већина Ефремита неће схватити ко су они сами док се Јешуа не врати код Армагедона, али још данас је позван мали остатак који ће помоћи да се поново успостави вера која је једном предата светима.

Јудина посланица (Yehudah) 1:3

3 Љубљени, док сам био веома марљив да вам пишем о нашем заједничком спасењу, осетио сам неопходним да вам пишем, позивајући вас да се искрено борите за веру која је једном предата светима.

Да бисмо обновили ту изворну веру, морамо схватити да је мелхиседекијанска фракција јудаизма пратила Јешуу као њеног јединог Рабина. Будући да је Јешуа наш један и једини Рабин, такође следимо рабински принцип опонашања нашег Рабина (Јешуе) у свим стварима, да ходимо онако како је Он ходио.

Прва Јованова посланица (Yochanan Aleph) 2:6

6 Онај ко каже да пребива у Њему, дужан је да и сам ходи онако како је и Он ходио.

Израз "ходите онако како је Он ходио" је хебрејски идиом, што значи да се требамо покоравати Јешуиној изјави о вери (halachah). Израз halachah односи се на начин поступања (тј. живљења) по Тори. Када ходимо као што је наш Рабин Јешуа ходио, опонашајући Га у свим стварима, тада можемо рећи да следимо Јешуу.

Јеванђеље по Марку (Marqaus) 9:38-40

38 А Јован Му одговори: „Учитељу, видели смо како један човек истерује демоне у Твоје име, па смо му забранили, јер није ишао с нама.”

39 Али Јешуа је рекао: „Не браните му, јер нико ко учини неко чудо у Моје име, неће моћи одмах затим зло говорити о мени.

40 Јер ко није против нас, за нас је.

Дакле, ако смо део остатка који је позван да ходи онако како је Јешуа ходио и да обожавамо онако како је Он обожавао, онда се поставља питање како је Јешуа живео и обожавао? Једна од тих ствари је био обичај да се на Шабат иде у синагогу.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 4:16

16 Дошао је у Назарет, где је одрастао. И као што је био Његов обичај, Он је ушао у синагогу на дан Шабата и устао да чита.

У јудаизму, „устати да чита“ односи се на читање делова Торе и Пророка. Устати да се чита, част је која се додељује само онима који подржавају синагогу и имају добар однос са људима. У том контексту, дакле, ми који тежимо ходити онако како је Јешуа ходио, требали би да тежимо да величамо Јахвино и Јешуино име кроз подржавање јавног читања Торе у средини у којој живимо. Историја показује да су то назарећани чинили све док их католици у четвртном веку нису отерали у илегалу. На пример, узмите у обзир овај цитат оца Католичке цркве Епифанија Саламинског, који је називао назарећане јеретицима, јер су "читали Закон". (Напомена: „Читање закона“ је хебрејски идиом за читање Торе.)

Назарећани се не разликују у битним стварима од њих [ортодоксних Јевреја], јер практикују обичаје и доктрине прописане Јеврејским Законом; осим што верују у Христа. Они верују у васкрсење мртвих и да је универзум створио Бог. Они проповедају да је Бог Један и да је Исус Христос Његов Син. Они су веома учени на хебрејском језику. Читали су Закон [Мојсијев Закон].... Стога се разликују ... од правих хришћана јер испуњавају до сада [такве] јеврејске обреде као што су обрезивање, Шабат и други.

[Епифаније Саламински, “Против кривоверја”, Панарион 29, 7, стр. 41, 402]

У првом веку, Јевреји су у земљи разумели да је Тора брачни уговор између Јахве и Израела, па је тако Тори послушна назарећанска фракција могла да се шири. Међутим, изван земље Израела не-Јевреји нису схватили улогу Торе као брачног уговора, а пошто је хришћанство лакше практиковати од назарећанске вере, хришћанство без Торе је расло брже. На крају су римски савети у Никеји и Лаодикеји забранили назарећанску израелску веру.

Хришћани не смеју да јудаизирају одмарајући се на Шабат; него морају радити тога дана, поштујући Господов дан [недељу] одмарајући се, ако је могуће, као Хришћани. Међутим, ако

се било ко [Назарећанин] нађе да јудаизира, нека буде искључен из Христа.

[Римска црква; Савет Лаодикеје под царем Константином; Канон 29, 336 н.е.]

Међутим, схватимо да није све што Католичка црква ради (или чини) погрешно. Често се каже да Сотона преферира фалсификат који је што ближи оригиналу, па да видимо шта се променило од назарећанске до католичке вере - а шта није.

Јешуа Нецарим/ Назарећани	Католичка “универзална” црква	Протестанти/ Вишеструка тела Месије	Независне/ одвојене цркве	Кућна црква/ Месијанци
Уједињена орг. на светском нивоу	Уједињена орг. на светском нивоу	Вишеструке орг. на светском нивоу	Независне организације	Без организације
Уједињена доктрина Торе	Јединствена доктрина	Вишеструке доктрине	Случајне доктрине	Појединачне доктрине
Уједињено вођство	Источни и западни патријархати	Одвојена седишта	Појединачне вође	Појединачни конзументи

Ако смо вољни то да прихватимо, и назарећанска и католичка вера су организоване широм света. Обе теже успостављању глобалног царства (једна за Јешуу, а друга за Вавилон). Обе подучавају једну доктрину, иако долазе до те доктрине различито, обе додељују ауторитет за доношење одлука једном појединцу (нпр., Јаков у Делима апостолским 15, и папа). Обе имају одвојено свештенство. Ако имамо очи да видимо и вољни смо то да прихватимо, главна разлика је у томе што Римска

црква има вавилонски дух и она је подложна поделама. Прво се Римска црква поделила на источну и западну половину у Великој Шизми 1054. После тога се Западна Римска црква (Западна нога) почела даље делити у протестантској реформацији 1517. године. Прве нове деноминације су формиране (нпр. Лутеранска црква), а потом су уследиле националне деноминације (нпр. Црква Енглеске, Црква Шведске). Разлог због којег се ове цркве никада не могу објединити као једно тело је тај што имају искривљену слику о томе ко је Јешуа. Зато што не знају ко је Јешуа или шта Он жели, они нису у стању да ходе онако како је Он ходио, нити да живе како је Он живео. Према томе, они нису у јединству са Јешуом (а Јешуа није у јединству са њима). Због тога ће њихова тела увек бити подељена, осим ако их не буду на силу спојили (као што је случај са предстојећом полицијском државом Новог светског поретка).

Иако је раскид са Римом био неизбежан, није Јешуино тело подељено (јер је цепање супротно уједињеној глобалној влади којој нема краја). Идеја о подељеном телу била је неприхватљива за Мартина Лутера, јер (по дефиницији) расцеп чини више од једног Месијиног тела. Зато се Мартин Лутер најпре покушао помирити с Римом (реформисати тело, а не поделити га). Тек након што га је Рим покушао убити, прихватио је потребу раскида са Римом.

Подела доводи до још веће поделе. Баш као што је хришћанска вера без Торе, била популарнија изван

земље Израела од назарећанске вере, тако је и пасивно (лењо) разједињавање популарније код многих месијанаца. Пет стотина година након Лутеровог протеста, већина хришћана и месијанаца сматра да нема ништа лоше у успостављању независних служби, које не доприносе јединству већег мелхиседекијанског глобалног поретка. Заборавили су Јешуину изреку да онај ко се не окупи са Њим (и Његовим телом) расипа (и биће кажњен).

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 12:30

30 Ко није са Мном - против Мене је, и ко се са Мном не окупља - расипа.

Као и у првом веку, и данас постоји много различитих група које осећају да могу „следити Јешуу“ и „чувати Тору“, а да при том не допринесу успостављању Његове глобалне мелхиседекијанске владе којој нема краја. Оно што они требају схватити је да, уколико се не придруже и док се не придруже вери коју је Јешуа учио и не допринесу расту Јешуиног глобалног мелхиседекијанског поретка, они су и даље у Вавилону (и не врше Његову вољу).

На слици су духовни Ефраимови заробљеници већ прошли кроз многе фазе на путу назад ка оригиналној вери. Међутим, истовремено постају и све више подељени, јер док заиста не напусте Вавилонски црквени систем и не врате се оригиналној вери, и даље греше. Такође треба напоменути да је последњи корак најтежи од свих прелазних корака, посебно за свадљиви Ефраим, јер уместо што прихвата још више фрагментација и подела, требао би да се врати(мо) оригиналном назаретанском позиву вере за сваког од нас, да учини(мо) оно што може(мо) и нађе(мо) место где најбоље може(мо) допринети Његовом циљу. И док не допринесе(мо) својим правим уделом, није (нисмо) истински у Његовој вољи.

Данас смо расути више него икад, а последња времена су пред нама. Нови светски поредак ће ускоро постати стварност, па како да преокренемо овај тренд? Како да почнемо са обновом глобалног тела за Јешуу, Његовим Духом? Ако Јахве жели, Назаретански Израел се нада да

ће успоставити интернет службу Торе, тако да се сви они који немају локалну синагогу могу још увек окупљати и обожавати онако како је то Јешуа чинио. Ако Јахве жели, надамо се да ће то довести до више локалних окупљања и више локалних служби читања Торе, јер Јахве надањује више старешина заједнице да подрже јавна читања (службу) Торе, како би славили Његово име у њиховим градовима. Када ми Његови људи започнемо да организујемо Његов облик обожавања у сваком граду широм света, биће испуњење онога што је предвиђено у Делима апостолским 15, тако да нови верници могу да науче како да обожавају Цара над свим царевима учествујући у њиховим локалним назаретанским синагогама.

Дела апостолска (Ма'asei) 15:19-21

19 Стога је моја пресуда да не стварамо неприлике онима, који су међу не-Јеврејима окренути ка Елохиму:

20 него им треба написати да се уздржавају од онога што је онечишћено идолима, од блуда, од удављенога и од крви.“

21 Јер Мојсије кроз многе генерације, има у сваком граду оне који га проповедају, који га читају сваког Шабата у синагогама.”

Ипак, док ће онлајн емитовање бити корисно за оне који немају локалну скупштину, још боље ће бити за побожне ако могу да учествују у њиховој локалној скупштини и сарађују са другима како би прославили и увеличали

имена Јахве и Јешуе у својим срединама, јер постоји безброј користи од заједништва и скупљања, које виртуелна синагога никада не може пружити. Па ипак, молимо се да то буде добар почетак, и да нам се придружите у служењу Њему онако како Он каже да жели да Му се служи.

Вођство кроз службу

Шаул нам говори да се Јешуа неће вратити док прво не дође велики отпад и човек безакоња не буде откривен.

Друга посланица Солуњанима (Thessaloniquim Bet) 2:3-4

3 Не дајте никоме да вас заведе ни на који начин, јер тај Дан неће доћи док прво не дође отпад и не открије се човек безакоња, син уништења,

4 који се противи и узвисује изнад свега што се назива Елохим или што се обожава, тако што ће сести у Елохимовом храму приказујући себе као Елохима.

Као што смо видели у Назарећанском Израелу, овај човек уништења је папа (или папство), јер папство учи против закона (Торе), а такво је безакоње управо грех (тј., без Торе). (За детаље погледајте Назарећански Израел.)

Прва Јованова посланица (Yochanan Aleph) 3:4

4 Ко год чини грех, он чини и безакоње, и грех је безакоње.

Видели смо овај велики отпад у последњем поглављу. Док је мелхиседекијански поредак прелазио ван граница земље, не-Јевреји нису разумели потребу за Тором. То је

значило да су "безторе" (без Торе) варијације хришћанске вере расле брже него што је Тори покорна израелско-назарећанска вера то чинила. То је резултирало поделом. Тада је дошло до успона римско-вавилонског католичког поретка (као што је и прорекао Данило), и тело је (управо) глобално сједињено, али је било погрешно уједињено силом. Ово присилно јединство касније је изгубљено у протестантској реформацији. Затим, једном разбијено јединство, је разбијано изнова и изнова, па су се појавиле многе нове хришћанске цркве, пратећи учења Лутера, Калвина и разних царева хришћанских нација.

Временом су се протестанти толико навикли на идеју вишеструких Месијиних тела да су почели да осећају угодност у концепту независних цркава и независних свештеника. Данас имамо покрет Кућне цркве (укључујући и његовог рођака Хебрејске Корене) у коме народ (тачно) проучава реч за себе, али у којем нема право свештенства, нити стварног јединства од једне заједнице до друге, а ипак људи замишљају да су некако „уједињени у Духу“. Јешуина заповест да Му се изгради дословно глобално царство је сасвим занемарена, док је главни дух потрага за благословима, и док разни свештеници-продавци залажу своју робу за добитак. Многи људи желе да виде колико могу да науче и колико мало могу да дају, као да је све оно што Јешуа жели од нас да се образујемо док чекамо да се Он врати. Ово је широки, лењи пут који води ка уништењу.

На горњој слици најпре је погођен Добри Пастир (Јешуа), а његове овце су расејане и постале су "безтори" (без Торе) хришћани. Тада су Његове овце почеле да следе лажног пастира (Вавилонско-Римску цркву). Онда је у протестантску реформацију такође ударио лажни католички Пастир, и овце су се поново расејале, због чега је тело данас тако подељено и због чега је народ тако расејан.

Књига пророка Захарије (Zecharyah) 13:7

7 'Пробуди се, мачу, против Мог Пастира, против Човека који Ми је Пријатељ', говори Јахве над војскама. 'Удари Пастира и нека се овце разбеже, а онда ћу окренути Своју руку против оних који су незнатни.

Као што смо видели у Назаретанском Израелу, дом Ефраима је невеста и она је веома бунтовна. Ефраим има дугу историју побуне која сеже још у дане краља Соломона. Међутим, у овим последњим временима

Ефремити воде у кризу и они морају да бирају. Или ће показати плодове достојне покајања и научити да ходе путем којим је Јешуа заиста ходио, или ће пропасти у невољи.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 7:13

13 „Уђите кроз уска врата. Јер, широка су врата и простран пут који води у пропаст, и много је оних који кроз њих улазе.

14 О како су уска врата и тежак пут који води у живот, и мало је оних који га налазе.”

Јешуин пут није угодни "Благослови ме клуб", где многи очекују да буду благословени због њиховог појављивања (или се неће поново вратити). Уместо тога, Јешуин пут је онај где се мало оних који више воле Јешуу него своје животе, окупљају и траже начине како да изграде Јешуино царство. То значи да морају изградити срце да би благосиљали друге.

Дела апостолска (Ma'asei) 20:35

35 У свему сам вам показао да, радећи овако, требате помагати онима који су слаби и имати на уму речи Господара Јешуе, који је рекао: 'Више усређује давање него примање.'”

Љубав значи да дајемо више Великом Послању него што узимамо. Љубав значи да покушавамо благословити друге више него што ћемо сами да будемо благосиљани. Ипак, као што смо видели у Откривењу и Последњим

временима, већина Ефремита ће пропасти у невољи, јер више воле свој живот него што воле Јешуу. Ако не волимо Јешуу довољно да идемо од тога да смо служени, до тога да служимо или од тога да трошимо, до тога да дајемо, тада се нећемо моћи вратити на истински Јешуин пут.

У Великом Послању, Јешуа каже да треба научити ученике да раде све оно што је Јешуа заповедио.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 28:20:

20 и учећи их да држе све што сам вам заповедио. И ево, Ја сам увек са вама, све до краја века. Амеин.”

Није довољно веровати ако истовремено и не слушамо, јер чак и демони верују да је Јешуа Месија, али док дрхте, они се вољно не покорвају.

Јаковљева посланица (Yaakov) 2:19

19 Ти верујеш да постоји један Елохим, зар не? Сасвим добро чиниш. Али и демони верују и дрхте.

Да бисмо били Јешуини ученици, не само да морамо да верујемо у оно што Јешуа каже, већ морамо и вољно то радити. У поређењу о кући саграђеној на стени, Јешуа нам каже да ће опстати само они који слушају Његове речи, док ће они који верују, али не буду послушни, пропасти.

Јеванђеље по Луци (Luqa) 6:46-49

46 Зашто ме, дакле, зовете: ‘Господару, Господару’, а не радите оно што говорим?

47 Рећи ћу вам коме је сличан свако ко долази к Мени и чује Моје речи и извршава их:

48 Он је као човек који је градио кућу и копао дубоко и поставио темељ на стени. Кад је наишла поплава, бујица је навалила на ту кућу, али није могла да је уздрма, јер је била добро саграђена.

49 А онај ко чује, али их не извршава, сличан је човеку који је саградио кућу на земљи, без темеља. Бујица је навалила на кућу и она се одмах срушила и сасвим се распала.”

Оно што Јешуа жели је да сви делови Његовог тела дају правичан удео, како би Његово тело могло да расте. Кад

сви Његови људи служе, Јешуино царство се може градити у љубави.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:16

16 из кога је цело тело састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у складу са деловањем у мери сваког дела, чинећи да тело расте на поучавању себе у љубави.”

Оно што многи верници пропуштају је да уколико у нечему оберучке не подржимо Јешуу, ми нисмо део Његовог тела. Јешуа упоређује оне који не доприносе Његовом царству са мртвим, осушеним гранама које су одсечене са Лозе и које ће бити спаљене (у невољи).

Јеванђеље по Јовану (Yochanan) 15:6

6 Ако неко не пребива у Мени, избациће се напоље као грана и осушиће се; и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити.

Наша сопствена тела не могу преживети ако органи и удови не давају ништа телу, већ само узимају. Таква тела су слаба и болесна, а једини начин да се такво тело спаси је да се одсеку сви мртви, беживотни делови пре него што постану гангренозни. Ипак, ако наш посао није да плевимо кукољ (Јеванђеље по Матеју 13:29) или лучимо овце од коза, како онда неколицина ученика успева да успостави мелхиседекијански поредак, када има много више верника, него ученика?

Размислите: Јешуа је имао 12 ученика који су служили 4.000 верника и 5.000 верника. Ови верници су можда мислили да су ученици, јер су веровали у Јешуу и желели да уче. Можда су мислили да чине велику жртву тако што су одвојили време и имали трошак да послушају како Јешуа подучава. Међутим, они нису били Његови ученици, зато што њихов циљ није био да служе Јешуи или да Му помогну да изгради Своје царство. Они нису дошли желећи да благослове Јешуу, већ да их Он благослови. Односно, њихов фокус је и даље био на томе да им Цар служи, уместо да Цару служе. Они су и даље били себични, а не несебични. Јешуа је рекао да разлог што су Га тражили није тај што су истински веровали у Њега (пошто су видели знакове), већ зато што су се нахранили. Појели су хлебове и били су сити. Они су дошли да би узели.

Јеванђеље по Јовану (Yochanan) 6:26-29

26 Јешуа им је одговорио: „Заиста, заиста, кажем вам, ви Ме не тражите зато што сте видели чуда, него зато што сте јели хлеб и наситили се.

27 Немојте радити за храну која пропада, него за храну која остаје за вечни живот, коју ће вам дати Син Човечији, јер је Отац Елохим на Њега ставио печат одобрења.”

28 Тада су Га упитали: „Шта треба да радимо да бисмо чинили дела Елохимова?”

29 Јешуа одговори и рече им, "Ово је дело Елохимово да верујете у Онога кога је Он послао."

У овом контексту, верници из Јовановог Јеванђеља, поглавље 6., су желели да Јешуу учине својим земаљским царем, тако да би могао водити устанак против Римљана. Међутим, Јешуа није био задовољан с тим, јер они нису дошли Јешуи питајући Га како да Му служе. Уместо тога, желели су да Јешуа дође да води план који су они сами осмислили. То је значило да верници нису истински волели Јешуу, јер нису желели да раде оно што је Он желео од њих. Стога им је говорио у поређењима, тако да гледајући не би могли да виде и слушајући не би могли да чују или да разумеју, као што су то чинили ученици.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 13:10-17

10 Његови ученици Му приђоше и упиташе Га: „Зашто им говориш у поређењима?“

11 Он одговори и рече им: „Вама је дато да сазнате тајне царства небеског, а њима није“.

12 „Јер, ко има, даће му се још и имаће у изобиљу; а ко нема, узеће му се и оно што има.

13 Зато им говорим у причама јер они, ‘иако гледају, не виде, и иако слушају, не чују и не разумеју.’

14 Тако се на њима испуњава Исаијино пророчанство које каже: ‘Слушаћете изнова, али

нећете разумети; гледаћете изнова, али нећете видети.

15 Јер, отврднуло је срце овог народа, ушима једва чују и очи су затворили. Иначе би очима видели, ушима чули, срцем разумели и обратили се, и Ја би их излечио.’

16 Али, благо вашим очима што гледају, и благо вашим ушима што слушају.

17 Истину вам кажем: многи пророци и праведници жудели су да виде ово што ви гледате - али нису видели; и да чују оно што ви слушате - али нису чули.”

Приметите да је у стиху Јовановог Јеванђеља 6:29 (изнад) Јешуа сакрио од верника Његово право значење загонетком, рекавши да све што требају чинити је да верују у Њега. Оно што Јешуа није рекао је пун смисао те речи, а то је да веровати у Јешуу значи да морамо живети онако како је Он живео и ходити онако како је Он ходио, јер је тако изграђено Елохимово царство. Ипак, верници у Јовановом Јеванђељу, поглавље 6., нису волели Јешуу довољно да би разумели шта жели, па Он није осећао потребу да им то објашњава, јер Он не жели такву невесту и потребно је да већина пропадне.

Нажалост, сличан проблем данас постоји у Ефремитском покрету. Оно што многи Ефремити називају Тором је мало више од одмарања, читања и дружења на Шабат и празнике. Ако не волимо Елохима, можда нам неће сметати да тврдимо да држимо Тору, и да у ствари само

тражимо Његове благослове. То је оно што Шаул назива не примити љубав према истини, где бисмо требали скинути фокус са наших себичних жеља и обратити пажњу на Јешуу и оно што Он жели, и тако бити нађени са плодовима достојним покајања.

Друга посл. Солуњанима (Thessaloniquim Vet) 2:9-12

9 Долазак безаконика [онога који је без Торе], је у складу са Сотониним деловањем, пропраћен свакаким моћима, знацима и лажним чудима, 10 и сваком злом преваром међу онима који гину зато што нису прихватили љубав према истини да би се спасли.

11 И зато ће Елохим послати на њих снажну заблуду, да би веровали лажи,

12 да могу бити осуђени сви који нису веровали истини, него су уживали у неправедности.

Писмо нам говори да ће се спасити само остатак Ефраима (и асирске Јуде), док уништење већине Ефремита ће их „поплавити праведношћу“.

Књига пророка Исаије (Yeshayah) 10:22

22 Јер иако ће твог народа, О Израеле, бити као песка морског, само ће се његов остатак вратити. Уништење које је одређено, поплавиће их праведношћу."

Да ли је могуће да ће уништење већине Ефремитских верника бити тако праведно јер, после љубави и нежне бриге која се вековима изливала на Ефрема, свако ко Јешуину вољу не стави испред своје воље, није подобан да живи?

Одувек је било много више верника него ученика. У првом веку било је 4.000 и 5.000, у поређењу са 12. Па ипак, иако су ученици бројчано надмашени, ако ће ученици радити као тим, они ће на крају моћи да обезбеде поредак у покрету кроз служење истом. Нико се не противи томе да буде служен или вољен, а ако се таква служба добро одради, онда је могуће служити људима у исправном правцу.

Другим речима, ако ћемо се окренути и обратити и ставити Јешуу и Његов народ на прво место (испред нас самих), тада ће све друго доћи на своје место (док ће они који Му не служе пропасти).

Ко има уши, нека чује.

Окупљања у Последњим Временима

Добијам пуно добрих питања о томе како се људи могу придружити Назарећанском Израелу и како могу постати назарећани. Добијам и добра питања о томе како пронаћи заједништво у Последњим временима, када знамо да ће доћи до прогона, а контролна мрежа Новог светског поретка је већ ту. Зато што толико пуно људи има ова добра питања, желим да одговорим на њих у контексту ове студије. Одговори нису ни лаки ни једноставни, али као што ћемо видети, схватити ову суштину је од есенцијалне важности за свакога ко жели да буде веран Јешуи и на тај начин прихваћен као део Његове невесте.

Јешуа Нецарим/ Назарећани	Католичка "универзална" црква	Протестанти/ Вишеструка тела Месије	Независне/ одвојене цркве	Кућна црква/ Месијанци
Уједињена орг. на светском нивоу	Уједињена орг. на светском нивоу	Вишеструке орг. на светском нивоу	Независне организације	Без организације
Уједињена доктрина Торе	Јединствена доктрина	Вишеструке доктрине	Случајне доктрине	Појединачне доктрине
Уједињено вођство	Источни и западни патријархати	Одвојена седишта	Појединачне вође	Појединачни конзументи

Горња слика је објашњена у Откривењу и Последњим временима. Оно што овде морамо знати је да су у првом веку Јешуа и Његови први ученици били одгајани као

рабински Јевреји. Јешуа је учио Своје ученике да одбацују рабински поредак не само зато што је покварен, већ и зато што мелхиседекијанском поретку није потребан физички храм (а тако је погодније за изградњу царства ван земље Израела, у расејању). Треба приметити да је у свету постојало само једно тело, са једним апостолским саветом, једном доктрином и великим стрпљењем.

Како се вера померала изван земље Израел, Јеванђеље по Марку 9:38 стил месијанизма, а затим и "безторо" (без Торе) римско-хришћанство расло је брже од оригиналне назарећанске вере. Временом је римска бискупија расла на власти све док није издоминирала Месијиним телом. Ово је испунило пророчанство у Књизи пророка Данила 7:25, где нам је речено да ће свеци бити предати у руке Малог рога (тј. папства) на време, времена и пола времена.

Књига пророка Данила (Daniel) 7:25

25 Он [мали рог] ће говорити велике речи чак и против Свевишњег, и угњетаваће свеце Највишег, и имаће намеру да промени [празнична] времена и Тору. Тада ће му свеци бити предати у руке за једно време и времена и пола времена.

У Откривењу и Последњим временима и у Назарећанском Израелу видели смо да се време, времена и пола времена односе на 1.260 година

римокатоличке духовне доминације вером. Ових 1.260 година је започело када је бискупија Рима почела потискивати свеце, а трајала је све до протестантске реформације, када су се Ефремити ослободили Рима. Међутим, постоје нека питања. Пре протестантске реформације било је незамисливо да би икада требало да постоји више Месијиних тела. Међутим, након раскола протестанти су веровали да нема потребе за јединством и да може постојати онолико деноминација колико људи желе и да то није никакав проблем. Протестанти су се затим поделили на многе деноминације, а затим одвојене цркве, а потом и на такозване „кућне цркве“, док данас нема стварног јединства. Једино право јединство је оно које су предвиделе демократске владе Црвеног коња. Међутим, све су оне укључене у шабетијанско-франкистичку новчану моћ и Нови светски поредак, тако да је Ефраим себе продао.

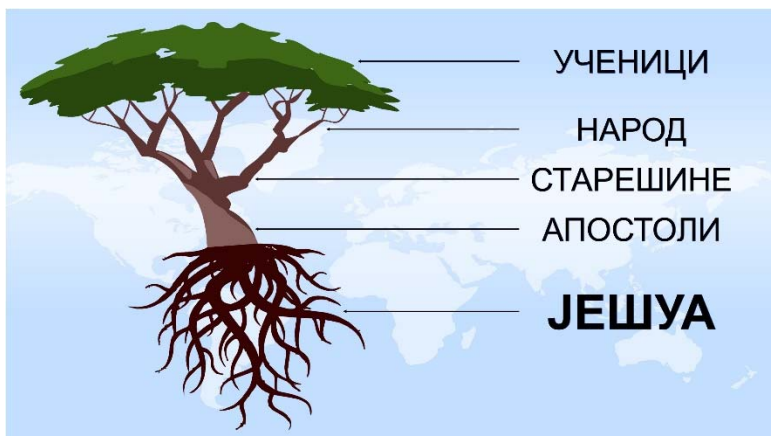

Сада поново погледајте пут невесте. Када је настала римска бискупија, започео је систем римске цркве. Дакле, ако визуелно представимо римског бискупа (старешину) као корен тог стабла, можемо видети да је западна римска црква дебло, док су протестантске цркве велике гране, а независне цркве мале гране. "Кућне цркве" и поштоваоци шабатних кућних састанака су попут лишћа стабла. Већина месијанских верника ће вам рећи да они нису део Рима, али су још увек део овог дрвета, које сеже назад до римског бискупа. Они верују да су напустили Рим, али то нису учинили зато што још нису повезани са Јешуиним глобалним телом и не доприносе њему. Жива бића имају течност која мора да циркулише напред-назад између органа и удова. Ако организам само узима, а не враћа, онда је или паразит, или је то мртви уд који ће бити одрезан од лозе и спаљен.

Јеванђеље по Јовану (Yochanan) 15:6

6 Ако неко не пребива у Мени, избациће се напоље као грана и осушиће се; и скупиће је, и у огањ бацити, и спалити.

Да бисмо заувек оставили римско-вавилонско дрво, морамо се повезати са Јешуиним дрветом/телом. Морамо пронаћи неки начин да се накалемимо и вратимо да би дошло до здраве размене течности. Ако нема размене течности, или је однос паразитски, или је уд заражен, и мора се исећи и спалити (да се остатак стабла не разболи).

Ако желите да ходите како је Јешуа ходио, и чините оно што је Јешуа чинио, онда већ пратите Назарећанина, тако да сте и ви назарећански верник. Међутим, циљ није само бити верник, него и ученик. Да бисмо били ученици, морамо чинити све оно што је Јешуа учио своје ученике да раде, укључујући и коришћење наших мина (кеса са новцем) како би изградили Његово царство.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 19:17

17 А он му је рекао: 'Одлично, добри слуго! Зато што си био веран у најмањем, владај над десет градова.'

Ако кажемо да смо назарећански ученици, али не користимо своје мине за Његово царство као што то Он чини, онда смо лажљивци, а истина није у нама.

Прва Јованова посланица (Yochanan Aleph) 2:3-6

3 Ако држимо Његове заповести, по томе знамо да Га познајемо.

4 Онај ко каже: „Ја га познајем”, а не држи Његове заповести, лажљивац је и истина није у њему.

5 Али ко год држи Његову реч, у Њему је Елохимова љубав заиста стигла до савршенства. По томе знамо да смо у Њему.

6 Онај ко каже да пребива у Њему, дужан је да и сам ходи онако како је Он ходио.

Раније смо видели да је у првом веку било многоструко више верника него ученика. Такође знамо да је у Јешуино доба било и других фракција које су веровале у Њега, а ипак нису ходиле како је Он ходио.

Јеванђеље по Марку (Marqaus) 9:38

38 А Јоханан (Јован) Му одговори: „Учитељу, видели смо како један човек истерује демоне у Твоје име, па смо му забранили, јер није ишао с нама.”

Било да вернике у Јеванђељу по Марку 9:38 називамо хеленистима, или месијанцима, или хришћанима, они су за себе вероватно мислили да су назарећански ученици, иако очигледно нису ходили онако како је Јешуа ходио. Док је Јешуа рекао да их не ометају, Он је такође рекао да ће они који не чине оно што Он каже на крају пропасти у надлазећој олуји и рушевина њихових кућа ће бити велика.

Јеванђеље по Луки (Luqa) 6:46-49

46 Зашто ме, дакле, зовете: 'Господару, Господару', а не радите оно што говорим?

47 Рећи ћу вам коме је сличан свако ко долази к Мени и чује Моје речи и извршава их:

48 Он је као човек који је градио кућу и копао дубоко и поставио темељ на стени. Кад је наишла поплава, бујица је навалила на ту кућу, али није могла да је уздрма, јер је била добро саграђена.

49 А онај ко чује, али их не извршава, сличан је човеку који је саградио кућу на земљи, без темеља. Бујица је навалила на кућу и она се одмах срушила и сасвим се распала."

Ово требамо посматрати из Јешуине перспективе. Ако желимо да нас узме за своју младу или ако желимо да будемо Његово тело, зар не требају наша срца да буду једнако жељна да се изгради Његово царство, као што Он жели? Не требамо ли се узбудити при помисли да ћемо Му изградити царство, поготово гледајући како ћемо ми и наши потомци владати над њим, за Њега, једном кад почне миленијум?

Књига пророка Исаије (Yeshayahu) 9:7

7 Величини Његове власти и миру неће бити краја, на Давидовом престолу и у Његовом царству, да се утврди и утемељи на суду и праведности, од сада па довека. Ревност Јахве над војскама то ће учинити.

Нема смисла да би Јешуа узео помоћника који не чини оно што Он тражи и који не жели да Му помогне да изгради Своје царство (чак и кад она и њена деца буду владали над њим).

Како објашњавам у Назарећанском Израелу, Ефремити су склони побуни. Побунили смо се још од дана цара Соломона. Могло би се рећи да је то у нашој крви. Западна Римска црква је подељенија од било које друге цркве, јер постоји толико превртљивих, бунтовних Ефремита. Ово је мач са две оштрице. Подела цркве и њеног ауторитета омогућили су обнову првобитне вере, али то такође значи и да морамо водити рачуна да се не побунимо против Јешуиног Духа, јер Елохим мрзи побуну и сматра је чаробњаштвом.

Прва књига Самуелова (Shemuel Aleph) 15:22-23

22 Самуел рече: „Зар су Јахви жртве паљенице и друге жртве исто тако миле као и послушност Јахвином гласу? Знај, послушност је боља од жртве и покорност је боља од овнујског сала.

23 Јер бунтовништво је грех исти као и гатање, и тврдоглавост је исто што и врачање и идолопоклонство. Пошто си одбацио Јахвину реч, и Он тебе одбацује да више не будеш цар."

Многи верници ће пропасти у невољи јер нису волели истину, већ су уместо тога уживали у једној од мистериозних вавилонских замена за Назарећански Израел, за коју није потребна послушност Јешуиним

речима. Сви који буду “безтори” [без Торе] биће кажњени.

Друга посл. Солуњанима (Thessaloniquim Vet)
2:7-12

7 Јер је тајна безакоња [учења без Торе] већ на делу, само док се не склони Онај који то сад задржава.

8 Тада ће се открити безаконик [онај који је без Торе]. Њега ће Господар Јешуа убити духом Својих уста и уништити светлошћу Свога доласка.

9 Али безакоников долазак, који Сотона омогућује својим деловањем, пропраћен је сваким силним делом и лажним чудима и знацима,

10 и сваком неправдом и преваром у онима који гину зато што нису прихватили љубав према истини да би се спасли.

11 И зато Елохим допушта да на њих делује заблуда, да би веровали лажи,

12 како би сви они били осуђени јер нису веровали истини, него су волели неправду.

Такође понекад добијам лепе мејлове верника који кажу да ме прате и захваљују, и моле ме да одговорим на њихова питања? Или можда желе да разговарају и буду пријатељи, али не доприносе. Други питају да одговорим само на неколико питања или да их уроним, а они ће се вратити у сенку, тако да не осете да би

требало било шта да помогну, како би Јешуино уједињено царство расло. Неки од њих су тако фини у томе, најтеже им објашњавам да мој живот више није мој. Купљен сам са ценом и срећан сам уколико могу да живим остатак свог живота служећи Јешуи и Његовом народу (укључујући њих саме), али и да Јешуа поставља мој временски распоред, и да ме чини веома заузетим. Чак и радећи 85-90 сати седмично, никад не урадим сав свој посао, а никада немам довољно времена да проведем с ученицима (који доприносе) - иако бих волео да их упознам, Ја сам део духовног војног поретка, а моје време структурира Јахве. Немам оно што сам некада називао "слободно време". То више не постоји за мене и не недостаје ми. Ако желите да уђете у мој календар, онда морате питати Јахву, без икакве личне и увредљиве намере, али по мени не би било праведно проводити време са онима који не помажу мом Цару, када немам довољно времена да проведем са неколицином који то чине.

Ефесцима посланица (Ephesim) 5:15-16

15 Зато добро пазите како живите - не као глупаци, него као мудри.

16 добро користите време које имате, јер су дани зли.

Да бисмо ходили како је Јешуа ходио, морамо чинити дела нашег Оца на небу, јер долази ноћ када нико не може да ради. То значи да морамо учинити што можемо пре него што нас отерају у илегалу.

Јеванђеље по Матеју (Mattityahu) 10:27-28

27 Оно што вам говорим у тами, говорите на светлости, и оно што чујете у уху, проповедајте са кровова.

28 Не бојте се оних што убијају тело, а не могу да убију и душу. Него, више се бојте Онога који може да уништи и душу и тело у гехени.

Док проповедамо истину у свим народима, Јахве ће нам дати могућност да повећавамо цифре и градимо заједништво на локалном нивоу. А кад нас коначно отерају у илегалу, у сваком граду ће постојати физичке мреже верника. Историјски, мреже заједништва увек су помагале онима који су били под прогоном.

Малобројни који желе да буду истински назарећанско-израелски ученици и који су жељни да се препусте Јешуином раду, већ су назарећански ученици. Све док постоји здрава размена течности, постоји веза и здравље. А то је оно што желимо, здраве гране накалемљене на корен (Јешуа) и здраво Месијино тело које се изграђује у љубави, према протоколу који је дао сам Јешуа, што је забележено у Ефесцима посланици 4.

Ефесцима посланица (Ephesim) 4:11-16:

“11 И дао је неке да буду апостоли, неке да буду пророци, неке да буду проповедници добре вести, неке да буду пастири и учитељи,

12 како би усмеравали свете, како би служили и како би изграђивали Месијино тело,

13 док не достигнемо сви у јединство вере и познања Сина Елохимовог, у човека савршена, у меру раста пуноће Месијине;

14 да више не будемо мала деца коју као да бацају таласи и коју тамо-амо носи сваки ветар учења, јер слушају људе који се служе преваром и који их лукаво доводе у заблуду.

15 Него, говорећи истину у свему, љубављу узрастимо до зрелости да будемо попут Њега који је поглавар, а то је Месија,

16 из кога је цело тело састављено заједно и обједињено кроз спојеве који га опслужују у складу са деловањем у мери сваког дела, чинећи да тело расте на поучавању себе у љубави.”

Ако ћемо проучити Јешуин протокол и живети по њему, Елохим ће нас све окупити у љубави и у Његовом поретку. И Он ће нас довести кући.

Подршка раду:

Назарећански Израел успоставља оригиналну апостолску веру у савременом свету. Јахве је веран да благослови оне који радосно дају за рад Његовог Сина (нпр. Друга књига Мојсијева 25:2, Књига пророка Малахије 3:10, итд.).

Галатима посланица (Galatim) 6:6-9

6 И нека онај ко се поучава Јахвиној речи дели све добро што има са оним ко га поучава.

7 Не завањајте се, Елохим се не може исмејавати. Јер шта човек посеје, то ће и пожњети.

8 Ко сеје у своје тело, од тела ће пожњети пропасти, а ко сеје у Дух, од Духа ће пожњети вечни живот.

9 Будите неуморни у чињењу добра, јер ћемо у догледно време жети, ако не одустанемо.

Ако верујете да ће Јахве благословити оне који своју мину (кесу са новцем) користе како би Сину помогли да изгради своје царство, свој поклон можете послати електронским путем на страници за донације на веб локацији Назарећанског Израела, www.nazareneisrael.org.

Сва средства се пажљиво и уз молитву користе за испуњење Великог Послања као и за враћање оригиналне вере из првог века у земљу Израела.

Нека вас Јахве силно благослови што улажете вашу мину мудро и узвраћате тако што помажете раду Његовог Сина.

Амеин.